

കുണ്ഠ ഭക്തിചാന്വിക.

സംസ്കാരത്തിൽനിന്ന്

തരവയത്രോ അമുഖം ആമു

തജ്ജമാചയ്യത്.

കുണ്ഠ ഭക്തിചാന്വിക.

സംസ്കാരത്തിൽനിന്ന്

തരവായതും അമ്മാളിയും അമ്മ

തജ്ജമാചയ്യത്.

(സോംപതിപ്പ്—1000 ഫോറ്റ്.)

ഉദ്ദിവപ്പേരുടു:

മൃംഗതവിലാസം? അച്ചുക്കുടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചു.

1087.

സ മ സ്റ്റ് ണം

അവിവില്ലുകിലുമാളിൽ
പെരുകംകേരുാരചിപ്പുംഖിഗമം
ഗതിവായുരമകംഗ്രീ
മരിപാദത്തിൽസമസ്റ്റ് ണംചെയേൻ.
ഗമകൾനി.

ഒ വീറി റ.

ഇന്നു ഗ്രന്ഥം അനന്തദേവനെന്ന കവിയാൽ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്മിക്കപ്പെട്ട് ‘കൃഷ്ണക്രതിചന്ത്രിക’ എന്ന പേരായ നിബന്ധനകൾക്കും തജ്ജമയാക്കാം. ഇതിൽ പ്രതിവാദികപ്പെട്ട വിഷയം ഭക്തിയാണെന്ന് ഇതിന്റെ പേരും കാണ്ടുതന്നെ ദ്രോജ്ഞാനപ്പെട്ടുനാണ്. ഇതിൽ ഭക്തി സദ്വ്യാത്കൃഷ്ണ മാണണന് വളരെ രസകരമായും യുക്തിയുക്തമായും സിലാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഭക്തിരസത്തെ സംസ്കാരത്തിൽ റായ ആസ്സുകജനങ്ങളും ആസ്പദമിച്ച സുവിക്ഷണങ്ങൾ ലഭ്യം. കേരളീയരായ ആസ്സുകജനങ്ങൾ ഇതിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതായാൽ അഖാലയായ എൻ്റെ പരിപ്രേക്ഷാം സഹായം വുമെന്നാഴ്ത’ പഠായണംതില്ല. എന്നാൽ ഭക്തിവർഗ്ഗത്തിലും മറ്റും എന്നിക്കു പാണ്ഡിത്യാഭിജ്ഞരിലും പരിചയിപ്പിക്കുന്നതു കൊണ്ട് സർഗ്ഗതി സിലിക്കുമെന്നതിനു ഗ്രാഹക്കും, കംസൻ, ശിന്തുപാലൻ മുതലായവർ ദ്രോജ്ഞാനത്തേനാരാണും ലഭ്യം. അതുമാത്രമല്ല; പരമാശ്മാനത്തിനും കാരണം ഭക്തിയാണെന്ന്

“യപ്രജ്ഞനാചോദാശാഷണയോദക്ഷത്ര
ചേരുമലുനിവിധമേതുണകമ്മജാനി
തസ്മീനവിത്തുശഭവലഭ്രതദ്രുതമതപും
സാക്ഷാദ്രമാമലദശാസ്സവിത്തുപ്രകാരം”.

എന്ന നവരോഗികളും,

“യമായമാനമാ പരിമുജ്ജ്വത്തുസു
മരംവുണ്ടുഗാമാത്രവണ്ണാദിയാണെന്നി

തമാ തമാ പദ്മതി തത്പൂക്കും
ചക്ഷുഞ്ചെമെവാജനസംപ്രഥിണ്ണു”.

എന്ന ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനം സിഖാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് മനസ്സിനെ എന്ന സമയമെങ്കിലും ഭഗവത്താർത്ഥം ഒരിൽ ലയിപ്പിച്ചെവാനായി ഞാൻ ഇതിൽ പരിത്രമിച്ചതാകുന്നു. ഇതിന്റെ മുലഗ്രഹമത്തിലെ രീതിപോലെ പദ്മാസരി പദ്മാസളംഡും ഗദ്ധാസരി ഗദ്ധാസളംഡും തജ്ജമചച്ചും കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമെന്നായിരുന്നു:—

“ഗദ്ധാസബന്ധസമിഗ്രിതപദ്മാസക്തി
പദ്മാഗ്രിവാലുകലയാ കലിഃതവഗ്രീതിഃ”

എന്ന കവിക്കലസാർ്യ്യഭ്രാന്തനായ ഭോജരാജാവു പറഞ്ഞി കൂടിയതു സവജനങ്ങൾക്കും അന്വേച്ചുമാണെല്ലാ. അണി നെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ ഉദ്ധമിച്ചേന്നോക്കിയതിൽ, താപത്രയാ ഭിഹതമായ എന്നെന്നു വുദ്ദിക്ക് അതിനു സാമർത്ഥ്യിക്കുന്ന കണ്ണടക്കിനാൽ പദ്മാസളം അമ്മങ്ങളെ ഗദ്ധാസളായിതെന്ന എഴുതിയതാണെന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതു തന്നെ ആലോച്ചിക്കേണ്ടതില്ല. അതിബൈശാഖാലൈഡിഷ വുഡ്പാസാളക്കണ്ട് മാലകെട്ടുന്ന നാരിന്നെന്നു ഇണ്ടത്തെ എന്നും അനേപാണിക്കമാറില്ലെല്ലം. അതുകൊണ്ടേ ആസൂക്കം രാധ ജനങ്ങൾ ഇതിലുള്ള വിഴക്കളെ പൊരുത്തു കേതാരിസ തന്ത്ര മാത്രം ആസപദിച്ചു സുവിപ്പാനായി പ്രത്രേകം മുത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വടക്കെന്തറ,
പാലക്കാട്.
1912 ഫെബ്രുവരി 10.

എന്ന് — ഗുമകൻ.

കുള്ളി ഭക്തി ചന്ദ്രിക

ശ്രീകൃഷ്ണയുടെ പരമ്പരാഗമന്മാരാണ്.

നാട്ടി

ഇടയത്തികളാട്ടമാവിൽ—
അടയോറിടയക്കിടാവുവിലസൂനാ;
വടിവെംട്ടവിലസുംമിന്നൽ—
ഒക്കാടികളാട്ടംവുതിയനീരംപോലെ.

ലോകാലംബനങ്കുട്ടിനായഘോവാൻ,
വൻകംട്ടരീഡിണഡവൻ,
ശ്രീഗോഹാലക്ഷ്മാരാവധിമാട്ടമാ—
പുന്നവാനവാണവൻ,
ലോകക്കാത്തിവള്ളത്തിജ്ഞന്വര—
പുണ്ടനഗിപ്പിച്ചവൻ,
ശ്രീകൃഷ്ണൻ,വനമാലി,രഞ്ഞൻവുദിഷ്ട—
ഈടിനാൻതൊഴംഗനാൻസദാ.

(നാട്ടികഴിഞ്ഞു, സൗത്രാരൻ, പ്രവേണിച്ചു നാലുവുറവും
നോക്കിട്ടു, ചട്ടലസമഗ്രം നുത്രുന്നു രമ്പുരയെ ദേവ
സദായപ്പോലെ വിളിക്കുന്ന വിദ്യപത്രസദായ കണ്ണു വിചാ
രിച്ചു.)ലോകത്തിൽ സാരാസാരവിശ്വചനത്തിൽ സഞ്ച
ഡബിഡത്രായും, ചുത്രം, വിത്രം, കളിത്രാലികളായ വിശ്വജു
ത്തികളെ തുന്നംപോലെ മുരിഞ്ഞിച്ചു വരായും, മുഹമ്മദി

ദേവകളുടെ ആനന്ദരഥകളിൽ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരായും, ബ്രഹ്മാനന്ദരഥകളാൽ നുറിരട്ടി അധികമായ ആനന്ദരതാർ നിസ്തന്മാരായും, ശ്രീകൂൺപാദാരവിന്ദഭ്യാനരതാർ ഉന്നായതായ പരമാനന്ദരതാർ കൈവല്യപദത്തുടി ഇളിക്കാത്തവരായും ഇരിക്കുന്ന മഹാത്മാക്കളുടെ സംഗമരത ലഭിച്ച ഗ്രവൻജേനംതന്നെയാണ്' മുഖ്യമായി ചെങ്ങുണ്ടുന്നതെന്നു സദോ സിലംഗതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ അനന്തദേവകവിലോകനത്തെ വെരുക്കുതക്കവെന്നും എഴുന്നാട് ഇങ്ങിനെ പരക്കുണ്ടായി:

‘ഭവവേദപ്രാത്യതോന്നായ്
ഭവാനൈക്കണ്ടിട്ടുന്നതാണ്
ആരാധിക്കുന്നസദാകംസ—
ഭവവിരായസ്ത്രാദംസവേ?’.—എന്.

അതുകൊണ്ട്, തൊൻ, ഇം സദയിൽവെച്ചു് ആ കവിയുടെ വിഖ്യന്യാതത്തെന്ന അടിനയിച്ചു കാണിക്കണം.

നടൻ—(പ്രവേശിച്ച ഗവ്തോടെ) അരയ!

ഉന്നമരാഡസദസ്തിതാകയാൽ
മെന്നമിഞ്ചിതമപ്പത്തല്ലുമെ;
പായസംകച്ചിരമതിട്ടംവിഡ്യാ
വായമുടിമത്യവുന്നതാരേഹോ?

സുത്രധാരൻ:—അംശയുടെ വരവിനെത്തെന്ന കാര്ത്തകോണിഡിക്കുന്ന എഞ്ചന അധിക്ഷേപിക്കുന്നതെന്നാണ്?'

കേരിക്ക,

എതസ്തും സമയേ കലിഃ കില ബലീ
കാമാദിഭിഃ സംപൂഢതാ
വേദാന്തഗ്രവണാദിസവ്മകരോ—
നിസ്ത്രീശ്വവിതലെ

തേന വൃംഗപരാശരലുട്ടതിലി—

ദ്രീംന ദക്ഷസിന്ധുദിക്ഷി

ദ്രോഹസിംഹമദ്രാധായി വള്ളുയാ

ആകൃഷ്ണക്കേതിക്ഷി പരാ.

ഈക്കാലത്തോട് അതിബുദ്ധവാനാശ കലി, കാമാദികളായ ഏരിബാറങ്ങളോടുകൂടി, ലോകത്തിലെങ്ങും വേദാന്തത്രാവണം, മർഗ്ഗം, നിദില്ലാസനം മുതലായത്തെല്ലാം ക്രിജ്ഞലാജ്ഞാക്കലാജ്ഞാക്കലാജ്ഞാ. തന്ത്രകാണ്ട ദീനജ്ഞനങ്ങളിൽ കൃഷ്ണ പ്രകാശം വ്യാസാദിമഹാശിക്കൾ, ഈ കലിയുഗത്തിൽ, മനസ്സുക്കം ദ്രോഹസ്ഥിനാം മുപ്രമാർഗ്ഗം ആകൃഷ്ണക്കേതിയം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഖിനന്ദനയും ആതിന്ദ്രിയ തിവ്യരാജനവിഹാസങ്ങളിട താല്പര്യത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ആ കവി ‘കൃഷ്ണക്കേതിച്ചന്ത്രിക’യെന്ന പേരായ നിവന്യാത്ത നിംഫിച്ചത്. ആ നാടകാത്തള ഈ സംക്ഷിപ്ത അഭിനയചിച്ചു കാണിക്കണം.

നടന്ന്—എന്നാ ആകൃഷ്ണക്കേതിച്ചന്ത്രികമാണോ? നിവന്യാത്തി എൻ്നൊന്നുമാണോ മരണായിരുത്തേണ്ണ.

സുത്രധാരന്—ലോകത്തിൽ ഉത്തമവസ്ഥകളിട നാമങ്ങളും, അംഗാനസാരികളായിരുത്തേണ്ണ ശ്രദ്ധിക്കും. സുവർണ്ണം, ശൈത്യംനും, കാന്താ എന്നിനിന്നെന്നയുള്ള പദാർധങ്ങൾ മുത്രുക്കൾപ്പേ? കൃഷ്ണ എന്നാളും നാമത്തെ ജപവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതു കല്പകവുക്കുവരുത്തെപ്പോലെ സവംഭവിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുപാടാണുള്ളതു നിവിം ചാദമാണ്. ചെദവാനന്നുഹ തഥാൽ, ആ കൃഷ്ണന്തിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചായത്. പിരഞ്ഞ ഇതിന്റെ നാമത്തിനാളും സൗംഘ്രാത്ര, പറഞ്ഞേണ്ടതുണ്ടോ? വിജാഹിച്ചും, ഈനാമം അത്മാനസാരമാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നു. എവരുണ്ടാൽ, സകല ആമങ്ങളും വേഗത്തിൽ നന്ദിപ്പിക്കുന്ന താഴും മനസ്സുനിന്ന വള്ളിര ആനന്ദത്തെ നില്ക്കുന്നതായും, ഉജ്ജീ കൃഷ്ണക്കേതിച്ചാവട്ടം, ചന്ദ്രികയോടു തുല്യരായിട്ടു പ്രത്യക്ഷമാണി പ്രകാശിക്കുന്നു.

നട. സ്:—ഡരി. റഹി. ഈ മദ്ദനാവരനിവസ്യത്തെ നിംഖിച്ച താരാണാം?

സുത്രധാരൻ:—ഈതു അനന്തദേവനെന്ന ഒരു കവി സംസ്കാരത്തിൽ നിംഖിച്ചതാണ്.

നടൻ:—ഈതു മലയാളത്തിലാക്കിയത് ആരാണ്?

സുത്രധാരൻ:—അതു ക്ഷതിസില്പിപ്പാനാഗ്രഹമാജ്ഞ ഒരു ആണ്.

നടൻ:—അതിരിക്കെട്ട്. ലോകത്തിൽ സകലജനങ്ങളും വിദ്യ സന്ധാരിപ്പുണ്ടും കീർത്തിസന്ധാരിപ്പാനും ധനാസന്ധാരിപ്പാനും യത്തിനുചുവകാണ്ടിരിക്കും, ഈ കവി അതെല്ലാം വിട്ടു മനസ്സിനെ പിന്നോടും പിന്നോറും ശ്രീകൃഷ്ണക്കുട്ടിയിൽ പബ്ലിച്ചിപ്പിക്കുന്നതുണ്ടോ? ഈത് ആശ്വാസ്യമാല്ലോ?

സുത്രധാരൻ:—ആശ്വാസ്യമെന്താം? അത് ഉചിതമല്ലോ? ജനങ്ങൾ സകലരാണുങ്ങളെല്ലാം അഭ്രസിച്ചുരലും വേണില്ലോ, കീർത്തിമാനാശാലും വേണില്ലോ, താപത്രയവിനാശനമായ ശ്രീകൃഷ്ണപാദാരവിനെത്തെ ഏതുകാലംവരെ ആരു യിക്കാരിരിക്കുന്നുവോ, അതുവരെക്കും മനിവസമുട്ടുത്തിൽ മുന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതോ, ആത്രന്തികമായ പ്രദയസൗഖ്യം പൂരിച്ചു കരിക്കലും ലഭിക്കുന്നതല്ലോ. അതുമല്ലോ. വിദ്യ, ധനം, കീർത്തി ഇവക്കുള്ള സന്ധാരിപ്പും വളരെ പ്രധാനം. അസൂയ, മതിരം, വിവാദ, മുതലായതുകാണ്ടിജ്ഞ ഉച്ചിച്ചവും അസച്ചന്നിച്ചുമാകുന്നു.

നടൻ:—ഈദിവനെ ഉല്ലാസാശാക്കിൽ, കൃഷ്ണക്കുടി എല്ലാവക്കും തച്ചിക്കാതുവരുത്തോ?

സുത്രധാരൻ:—വാസനകൾ വിചിത്രതുപകളാലും നോക്കാം. സകലജനങ്ങൾക്കും സുഖപ്രദമായ ശംഗാജലം ഇരിക്കും, സുകരത്തിനും കൊഴുത്തുനാശിയ ജലമാണ്. സുഖമെന്നു തോന്തരാനാലും ഈ കൃഷ്ണക്കുടിശാവഞ്ചേ, സംസാരദ്ധിവത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞെങ്ക്കും ഏറാറ്റും തച്ചിക്കാം. സ്വാധാനാശൂന്യതയിൽ ആദിദിവ്യാദിജീവരായും, അ

കല എഴുവുപ്പുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സിൽ തുഡിയായിരുന്നു, ശ്രീകൃഷ്ണപാദങ്ങൾ വായിൽ പറമ്പാൻ ലഭിച്ചുവരാം, മഹാവാലി, ഭീജുർ, പ്രസ്താവന മുതലായി അനവധിജനങ്ങളെ കേട്ടിട്ടില്ലോ? ഇങ്ങിനെയിരിക്കും, കൃഷ്ണക്കതിച്ചിൽ ചിലകൾ ആദരബിശപ്പക്കിൽ എന്നതാണ് ദേശവാസി അല്ലെങ്കിലും വിശ്വാസക്രമാക്ഷായം ജനന്മിച്ചു ശ്രീകൃഷ്ണക്കതിച്ചിലും ആദരബിശപ്പക്കിൽ, ക്ഷേത്രകൾ എന്നതാണോ യാനിയാണ്? പിതരജ്ഞപരമുള്ളവർക്കട അങ്ങാം കൊണ്ട് തുല്യമായുള്ള പാലിന്റെ ഒരിക്കലും ദേഹത്രം സഭാവുന്നതല്ല.

നടന്ന്:— ശ്രീകൃഷ്ണക്കതിക്കാണ് ഇതു ഉൽക്കണ്ണമന്നാണ്? ഏ പാഠകമന്മാരെപ്പാറി കൃഷ്ണക്കതിക്കാണ് ഇതു കണ്ണമുഖാടാണ്
ബുദ്ധ്യാരംഭഃ:— ഉണ്ട്. ഏവദിക്കകമന്മാരെപ്പാറി കൃഷ്ണക്കതിക്കാണ് ഉച്ചകണ്ണമുഖത്തിന് അടാവമ്മാണ്. കൃഷ്ണക്കതി സകല ഏവദിക്കകമന്മാരെപ്പെണ്ണും മലഞ്ചെമാക്കാം. സംസാരികളായ അന്നേറ്റശ്ശേരി ശ്രീകൃഷ്ണക്കതി അദ്ദേഹക്കാശനാജിത്തമായ ഘനപ്രവർദ്ധകംഗാരാം മാത്രാമ സിലബിക്കാശകയുള്ളൂ. ഇപരംഗക്കരിക്കു വളിരെ ക്രിയാവായും പൊടികളും മാരം സേവിച്ചാൽ മാത്രാമ ഉത്തമന്നേതിൽ രൂചിയുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഇതുകൂടാതെ, കൃഷ്ണക്കതിശ്ശേരി വൈശാക്കിൽ കണ്ണമുണ്ടോ. ഏവദിക്കകമന്മാരെപ്പാറെ ചെയ്യുന്നും അതിന്തോന്തരത അന്നഭവിക്കുന്നുണ്ടോ. അതിന്റെ ഭാവി മലഞ്ചെത്ത ആരംഭിത്തോ? ശ്രീകൃഷ്ണക്കതി അഞ്ചിനന്മാല്ല. ശ്രീകൃഷ്ണപാദങ്ങൾനും തന്നെ സംസാരദ്ധിപ്പാനിരുപ്പോൾ നാശിച്ചും നാശിപ്പാക്കിപ്പാക്കി. അതാണ് നോക്ക! ധാരാം ചെയ്യുന്നതിൽ പത്രം മുംസംകാണ്ടുള്ള വീംഗ്സത പ്രത്യേകഭാവി കാണാനിതല്ലോ? മുത്താനെപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ ദേഹത്തിനും എത്ര ശ്രീതുഡിയാം, മരംകൂടും സർക്കാരം കൊണ്ടുതുടരുന്നതായാണോ എന്നതാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണക്കതിയാവാടി, സകല സന്നാപനാനുഭവി

നൂ മാത്രമല്ല, അപ്പിവരു ആനന്ദത്തേയും നൽകുന്നതാക്കുന്ന.

നടന്ത്—അന്നുന്ന സേവിക്കുന്നേബാൾ പരാധീനത്തോടൊക്കെ ഇള ഭിപ്പം പ്രത്യക്ഷമായി കാണാനില്ലോ? അതിൽ ലേഡം പോലും സുവശ്വരങ്ങളാണ് അപ്പിനെയിരിക്കു, ശ്രീകൃഷ്ണനു വന്നതിൽ സുവശ്വരങ്ങൾപറയുന്നവാം വിഹരിപാമല്ലോ? അതുണ്ടാ വിശ്വ. ശ്രീകൃഷ്ണഭാവം ഭിപ്പവമായിത്തന്നെയിരിക്കും.

സുഗ്രൂഡാരൻ—അഖില്ലു. ഒരത് അന്നുസേവനത്തിനാമാത്രമാണ്. സേവ്യനാശ പ്രദിവനു ഭിപ്പവത്തായിരുന്നാൽ സേവകന്' ഭിപ്പവനാശം എന്നിനെ ഭവിക്കും? ഉണ്ണാനിയ വുക്കുത്തു ആ തുരുതിക്കുന്ന പക്ഷികൾക്കു സുവശ്വരങ്ങൾക്കു ശ്രീകൃഷ്ണമുത്തി അപ്പിനെയാണ്. പഠനവപംഥതൽ കേരാഗ്രംവഴരയും പരമാനന്ദസ്ത്രാപനാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണമുത്തി തന്നെയാക്കുന്ന പരമാനന്ദസ്ത്രവൈദികനാം പെജേരുമാരായ മഹാനൂരാൽ പാശപ്രക്രിയക്കുന്നരാം. വിശ്വാസിച്ചു്, ആ പഠനവപംഥത്തിലെ ധ്രൂവിക്കുന്നവയുടെ ശരീരങ്ങൾ രോമാവശിഷ്ടാല്പും ആനന്ദാനുക്കശിഷ്ടാല്പും അഞ്ചിത്തങ്ങളായി തന്നെന്ന ഭവിക്കുന്ന. പിന്നെ, കൃഷ്ണസേവകനുാക്ക് എന്നിനെ ഭിപ്പവശ്വരങ്ങളും?

നടന്ത്—എന്നാൽ ശ്രീകൃഷ്ണസേവകനുാക്ക് ശരൂക്കെലിൽനിന്നും നാശം ഭിപ്പവവും ഉണ്ടാവിപ്പുന്നുണ്ടാണോ?

സുഗ്രൂഡാരൻ—ഇല്ലോ. ഉണ്ണാവിശ്വ. കേവലം മുപ്പ്രദക്ഷിണം കൂടി രാവത്വങ്ങട സേവകനുാര അന്നുനാർ ഉപദ്രവിക്കുന്നേബാൾ കണ്ണുകാണ്ടിരിക്കാണില്ലോ. അപ്പിനെയിരിക്കു, ഏറുപ്പുലാക്കുന്നമനം ഒഴാനിന്നുവുമാണ് ശ്രീകൃഷ്ണമുത്തി തന്നെന്നു സേവകനുാര ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് സഹിച്ചിരിക്കുമോ? അതുംതുമല്ല. ശ്രീകൃഷ്ണമുത്തി അനവധി ശ്രൂമാണ്യങ്ങളേയും കൊടുക്കുന്നവനുമാണ്. അ

അനീന്നാജ്ഞ കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കുടുക്ക കേരമാരം വകുപ്പേഴ്സിക്കും ണ്ണ നോക്കുവാൻമുടി മുന്നലോകത്തിലും ആക്കം ദൈയങ്ങ് മണാവുന്നതല്ല.

നടന്ത്: — എന്നാലും വളരെ ജനങ്ങൾ കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും അനീന്നാജ്ഞ.

സുത്രധാരൻ: — അതുകൊണ്ടാതാണ് ദിശ്ജനങ്ങൾ ശ്രീകൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും സജ്ജനങ്ങൾ വന്നിക്കും. ഉണ്ണുക്കുപ്പാദങ്ങൾ എത്ര നിലവിൽപ്പിച്ചാലും, വണ്ണകൾ പത്രമധുവിനെ ത്രാശിക്കുന്നില്ല. പിലർ കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും നീന്നിക്കും, അവർ, കിന്തു ക്കാളിപ്പൂശാല അവിവിശ്വാത്വരാഹത്രുടുക്കാം, അപരാധികളില്ല. പുണ്യങ്ങളുമാരായ അവർ ചാത്തവിഗ്രഹമുഖ്യവാത്ത ഭരിക്കലെങ്കിലും അനീന്നാജ്ഞനാണോ?

നടന്ത്: — ഒരി. അവർ ചാത്തവിഗ്രഹത്തെ അനീന്നാജ്ഞനില്ലോ മാത്രമല്ല കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും ചെയ്യുന്നവല്ലോ. ആയും തന്നെ.

സുത്രധാരൻ: — ആയും മന്ത്രാഖ്യാതാണ് നോക്കാഡുക്കത്തിൽ അന്നുകാരണത്തെ നാലിപ്പീക്കണ്ണരാഖ സുംധ്രാദുത്താൽ സംഘടിപ്പാദം നേരുതാഖാം ബന്ധയിരിക്കും, ഭാഗ്രഹിനന്നായ ഉല്ലുകപക്ഷിക്കമാറും അന്നുകാരണത്തെ മുഖാഖികളിലും കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും മാക്കും ദേപ്യമുണ്ടാവുന്നതിൽ എത്രാണായുമ്മാണ്? അല്ലാണുജനമായിരുന്നും മുഖാഖികളിലും കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും വിശ്വാസ്യത്തിൽ മുഖാഖിപ്പൂഞ്ഞിക്കാണിതിനും വരുത്തിനും കാലാനുകൂലമായിരിക്കുന്നവയുമായും ജനങ്ങൾ ശ്രീകൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും മുഖിച്ചും തന്ത്രങ്കരമാരായും സദാ ദേപ്യമിക്കുന്നു. അതിരിക്കും. വി വിധവിഷയാന്തരചിത്രമാരും! കേരംക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരത്തിന്നായി തൊൻ പറയുന്നു. ആതുടിത്താക്കം സകലസുവാതാവാക്കന്ത് ഇം കൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും മുഖിച്ചും തന്ത്രിതാന്നാണ്. അണ്ണിനീന്നാജ്ഞ ശ്രീകൂളിക്കരിപ്പാട്ടിക്കും

നിങ്ങൾ സേവിച്ചാകാളുണ്ട് വിൻ. അന്നുദേവമാരെ സേവിക്കുന്നതുകാണോ എന്തു മലമാണോ? കാഡോ! മതി! മതി! അനീകൂൺ ആവണ്ണന്നപ്രിയക്കാരായ നമ്മൾക്കു സമയം തന്തിനു ശ്രദ്ധനാട്ടുപോവുക.

(എന്ന പറഞ്ഞു ശബ്ദാളംപോയി)

(അനന്തരം ഭേദഗതിയായ തെരുവൻ കൂൺട്ടക്കിപ്പുവെന്നിക്കുന്ന.)

തെരുവൻ:—ഹോ! റംഭോ! ഭവാൻറെ കിരീട്ടിൽ ചന്ദ്രകലെ യും, കണ്ണാതിൽ കാളിമേഘങ്ങാണും, ചുമലിൽ നാഗരം തന്മുഖം, അരാധിരാ സ്ത്രീകാണ്ണിയും, വാമാക്കത്തിൽ പാർപ്പിക്കുവിച്ചും ശോലിച്ചുംകാണിരിക്കുന്നു. എൻറെ ഷുഠ്രാജ്ഞിതവുണ്ടാൽ ഭവാൻറെ മാഡാരവിന്നങ്ങളിൽ എൻറെ ബുദ്ധി സ്ഥിതിചെയ്യുണ്ടാക്കുകയേ.

കൂൺ:—ഹോ! മുരുന്തും! നാലുതും! ഏരമനിവ കുന്നൻ കിരീട്ടുടങ്കി എല്ലാ സംവയവങ്ങളിലും ചന്ദ്രകല ലഭിതലായ കാരണം സ്ത്രീകൾക്കും മുരിക്കുന്നുണ്ട്. ശൈവത്വം ആരവിന്നങ്ങളിൽ ആരേയും കണ്ടില്ല. എന്നാൽ സ്വപ്നഭാവിയാകുന്ന സ്ത്രീ അവിടെ മുരിക്കുകയും എന്ന പ്രാഥിച്ചരം ഉച്ചിതം തന്നു.

തെരുവൻ:— വിഷയാനക്കരബുദ്ധിക്കു ദാവച്ചുരണ്ടാരവിന്ന നേജ്ഞിൽ സ്ഥിതിലഭിക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്. എക്കിലും ആ കൃപാന്തിയിൽ ചെയ്തുകൂടാതത്തു് ഒന്നമില്ല. ഇതാണോക്കു! ഇടയിൽ ശംഗാ, തന്നറിയിൽ അണി, കിരീട്ടിൽ ചന്ദ്രകലെ, കഴുതാണിൽ കാളിക്കുടം ഇന്തിനെ തമിൽ വിരോധികളിലും പദാംശങ്ങൾ കൂടിന്നുണ്ടാക്കുന്നു.

കൂൺ:— യുമകേതുവല്ല. പ്രപ്രമേതുവാണുന്നാണ് പറയേണ്ടതു്. അഭ്യന്തരിനയല്ലോ? സ്വപ്നതേ ബലവാന്നല്ലാതെ രാജ

ഞാൻ റിവരെ ജീച്ചു റിവപ്പുസാദത്തോൽ ഇന്ത്യൻ ഭാഷയാം വുന്നുത്ത താൻറെ ഭര്യയെപ്പാാലു ആക്കിത്തീത്തി പേരി അതിനു് ഇം റി ബന്ധപ്പു ഷേത്രത്തോൽ വിശ്വാസി ആം, ആ ലക്ഷ്യം രന്നു് ഇത്തായപ്പോം ഗവഭവം റോവപ്പു സ.ഒ.ഈതാലുണ്ടായി എക്കിലും, ആ മഹമ്പരാബന്നു വാ സസ്യചായ ഏകലാസപദ്ധതാത്ത ഇളം പറിച്ചുകൂട്ടു തു സ്പാമിക്കു് ഉച്ചറവാത്ത ചെയ്യു കയ്യു ചെയ്യു.

ഒരുവൻ:—പരമരിബന്നു് ആന്ത്രോത്താഡണ സപ്പാബം സ മജമല്ലു? ഇന്ത്യൻഗിരുഡാ മുതലാഡ അനേകവിധത്തു ല്ലുകൾ വഴശരകാലും അനഞ്ചിച്ചാലും പക്ഷീകാനന്നാഡ വാഞ്ചി പ്രസാദിക്കുന്നില്ലു. പരമരിവാർ അങ്ങിരെ റയപ്പു. ഒരു വലപവത്രതാൽ കരിക്കൽ അച്ചുക്കുന്നതുകാണ്ടുമാ ഗ്രം ക്കുന്നതിൽ പ്രസാദിക്കുന്നു.

കീഴ്ദശൻ:—അദ്ദു! ഇവർ തയ്യിൽ എത്ര വൃത്താസം!

ഒരു പൻ:—ഇത്തായാനമല്ലു. കേരിക്ക. സ_ഗ്രേഡലാക്കത്തിൽ നിന്ന ഭ്രിലാകത്തിശലക്ക പ്രവർദ്ദിക്കുന്ന അ ഗാഗയ പരമരിബന്നു് റോസ്റ്റിനാൽ ധരിച്ചിഡ്സ്കി ചു, ഇം ഭേരി ചെ വസുചതി എന്നും മാരം വണ്ണിപ്പാൻ സംഗതിവരു മോടി ആദിക്കുമ്മാ, വരാഹം, ആദിശാഖയൻ മുതലായ വി ജ്ഞാനത്തികൾ ഗംഗാപ്രവാഹവേഗത്തെ സഹിപ്പാൻ കു കുതുംബുടു എ പിടുന്നയക്കിലും കാടിപ്പോങ്കു മുഹായിരുന്നു. അതു കാണു്, റി ബന്നതുനന്ന ജഗദ്ക്കുക്കുന്നു കു സന്നിബാലു?

കീഴ്ദശൻ:—ദേശഗംഗ എന്തിനായിട്ടുന്നു് ഭ്രിലാകത്തിലേക്കു പ്രവർദ്ദിച്ചുന്നു?

ഒരുവൻ:—അതു പറയാം. സുഞ്ജവംശജനായ ഭേരിംമരം ജാവു് താൻറെ വുഠ്ടിക്കുന്നരം വിത്രുക്കുംഡിഡും മനുഷ്യവ രേഖം പരിത്രാശാശി ബാൻ വേണ്ടി ഗംഗാശത്വപ്പും ചെയ്യു പ്രസാദിപ്പിച്ചു സപ്രേതതിൽ നിന്നു ഭ്രിലാകത്തിലേക്കു പ്രവർദ്ദിച്ചു.

ಶಿಷ್ಯನು:—ಓಂ ಹಾ! ಶಂಗಾಷಾ ಮಹತಪಂ ಅತ್ಯಂತಂಥರನು.
 ತಿಂದಿ:—ಸಂಘರ್ಷಾಮಣಾದಿ ಇಲ್ಲ ಕವಿತಾನು ವೆಗಾರಗು
 ಗಂಡತಿಂದ ಶಂಗಾಷಾ ಇಪ್ರಕಂಂ ಸ್ವತಿಷ್ಟಿಷ್ಟಣಣೆ:—‘ಹೆ!
 ಶಂಗಾಷಾ! ಅವರಿಷ್ಟದ ಪಾರಾಜಿಯಾತಿಂದ ಸ್ವಾನಂ ಚೆಂಡ
 ನಾ ವಕ್ಷ ದೇಹದತ್ತಾಲಲ್ಲಾಂ ಸಹ್ಯಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂ, ಕಳಿತಿಂದ
 ಕೂತ್ತಿತ್ತಿತ್ತಾಂ, ಎತ್ತಾರಿಷಿಯಿ ಅಂಗಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂ, ಶೋಣಿತಾಂಶಾಂ.
 ಇತಿಲಯಿಕಂ ಅರ್ಥಾತ್ ಕರಮಾಯಿ ರಿಂದಿಸುತ್ತಿರುಣಾಗೆ. ಶಿ
 ರಣ್ಣಿತ ಸಥಾ ಪೀಠಿಷಣಾರಕರಿಕಾಂಪಾದಮಾಯ ಚಾರ್ಗ್ರಾಹಿಲ
 ಪ್ರಕಾರಿಷ್ಟಾಕಾಣಿರಿಕಣಾ? ಇಂದಿಗಾಗ ಪರಿಣತತ್ವಕೊ
 ಣೆ’ ಶಂಗಾಂಪಾನು, ಚೆಂಡಿನವಕ್ಷಣ ರಿಂದಿಸಾಗುವ್ಯಾಲಭಿ
 ಕಾಮ ನಾಷ್ಟ ಅಂದಂದಿ ಅಂತಿರಿಕಣೆ. ಉತ್ತಂ ವಿಷ್ಟ ಕ್ರಿಂದ
 ವಾಣಿಷಯಾಯಿ. ರಿಂದಿಸಿದೆವರಾರಂತ್ರಾ ತನ್ನ ವಿಧಾನಿ
 ಕಾರಕ. ಇತತಪ್ರಿಯನಾಯ ಶ್ರೀರಹಿರಂ ಇತತಂ ಚೆಂಡಿನ
 ಸಮಾಂತರಿಂದ, ಅರ್ಥಿತಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂ ಕ್ಷಿಂಣಿತಂದಿ ವಿಲ್ಲ
 ಎ ಸಹಾಯಾಂಪಾನೆ; ಅರ್ಥಿತಾಂಶಾಂ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಮಾಂತರಿಂದ ಪರಿಗ್ರ
 ಮಿಷ್ಟಿಪೋಕಣಾ; ಅರ್ಥಿತಾಂ ಸಂಭವಿಕಣಮೇ ವ್ಯಾಣಿ ಶಕಿಷ್ಟ
 ಕಾಣಣ ಶ್ರುತ್ಯಾವಾಗಾಯಿ ನಾಲ್ಕುಭಾಗವ್ಯಾ ನೋಣಣಾ; ಅರ್ಥಿತಾಯ
 ಉಪರಿಪ್ರಾಯಾಯಿ ಅವಾ ತಾರಂ ರೇಣಿವರ್ತನೆ ಏಣಿ ವಿ
 ಷ್ಟಿವ್ಯಾ ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಾಕಾಣಿರಿಕಣಾ.

ಶಿಷ್ಯನು:—ಅಂತಿಗಾಗ ಉಂಟಾಗಿತ್ತಿ ಲೋಕರಹಿ ಷ್ಟಿಹಿ ಶಕತಿ
 ವಿಷ್ಟಿ ಪಿಗಾಣಾಗಾಣಾ ಪರಿಂದಣರ್ಹಿ?

ತಿಂದಿ:—ಅರ್ಥಾತ್ ಶಂಗಾಷಾ ಪರಂತಿವಣಿ ಕೃಪಾಪ್ರಷ್ಟಿ
 ಕಾಣಣ ನೋಣಣಾತ್ತಿವಾದ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿತಿಕರಿ ನಂತಾಂಕಾ
 ಣಿರಿಕಣಂ. ಮಾರ್ಶಾಂವಕ್ಷಣ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿತಿಕಿಂದ ಸ್ವಂತ
 ಶ್ರುತ್ಯಾಂ ಪರಂತಿವಣಿ ಲೀಲ ನಿಮಿತ್ತಂ ಮಾತ್ರಮಾಕಣಾ.
 ಅಪ್ ಸೂಪಾರಾಂತಿ ವಕ್ತುಪ್ರಷ್ಟಿರಹಿಕಾಣೆ ಕಣ ನೋಣಣಾ
 ತಾಯಾತಿ, ನಾಗ್ರಾಂಶಾತ್ತುರಹಿಕಾಣಾತಿಣಾ’ ಅತ್ಯಂ ತನ್ನ ಸಮ
 ತಂಗಾಂಶಾತಿ ಲೋಕರಹಿಕಾಣಾತಿ ವಿಷ್ಟಿವಿಗಾ ಮಾತ್ರಮಾ
 ರಣಾತಿ, ಪರಿಂದಾವಣ ಲ್ಯಾ ಅತ್ಯಂ ಕಣಾಂಪ್ರಾಣಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿ

സിംഗർ:—എക്കിലും ദിശ്തംഖംവാരവും ലോകരക്ഷയും വിഷ്ണു
ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് എന്നപ്പെട്ടുന്നത്.

ഒഴവൻ:—ജനങ്ങൾ ദീർഘാധിപത്കളുൽ ഇഷ്ടംപോലെ
എക്കെങ്കിലും പരബ്രഹ്മകാശം അഭിവൃദ്ധിചെയ്യും. അവുംനോർ ചെയ്യു
ലോകപീഡായ നാശപ്പൊഴിഞ്ഞും ആ പരമരിവന്മല്ലോ? ആ
തന്ത്രിഷ്ടപ്രത്തമാനകാലഘട്ടിച്ചും ആ ത്രിശന്തന്മല്ലാതെ
ആരാണ് രക്ഷിക്കാനാരോ? അതുകൊണ്ട് സകല ദിക്ഷകൾ
ഇലും സകല വസ്തുക്കളിച്ചും പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നതായ
ആ ദിവ്യശക്തി സമ്മർദ്ദാവിധായ പരമരിവന്നുന്ന സാ
ന്നിഭ്യത്താലാണ് പ്രകാശിക്കുന്നതോ?

(അപ്പോൾ ഭേദവർിക്കായ വൈഷ്ണവൻ
പ്രവേശിക്കുന്നു).

ഒവണ്ണു പൻ:—(ക്രൂഡേത്താട ഒഴവൻനോട്) എടാ! പര
ഭാനദിത്തിപ്പൻറെ മുലകനമായ മുക്കനന നീ നിന്തിക്കു
യണ്ണ ചെയ്യുന്നതോ? നിപ്പൻ യുക്കിയേഴും നിവഭക്തി
യേയും തൊന്ന നിന്തിക്കുന്നു.

ഒഴവൻിഷ്ടൻ:—ഈതാ ആട്ടി പായിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ദി
ഷ്ടൻ വരുന്നു. നമ്മൾക്ക് ഇവിടെനിന്നു പോവുക.

ഒഴവൻ:—എടാ! നീ എന്നാണ് പരബ്രഹ്മതോ? ഇം ദിശ്ത
നെ ജയിക്കാതെ ഇ ബിടന്നിനു പോവുകയോ? മുഖ്യാ!
നീ എന്ന അറിയിച്ചാണോ? വാദിപ്പാൻ വരുന്നവരെ തോ
പ്പിക്കാത്താൽ അവൻ ഒരു വിദ്യാംമല്ല. പരബ്രഹ്മതെ
ആജ്ഞിക്കാതിക്കുന്നാൽ അതു സാമർപ്പിക്കുമല്ല. അതുകൊ
ണ്ട്, സകല വിദ്യകളേയും അഭ്യസിച്ചാൽ വാദികളെ ജ
യിച്ചു കണ്ണും ധനവും സഹാദിക്കുന്നും. അതിനാകി
തൊൻ ഇം ദിശ്തനെ ഇപ്പോൾതന്നെ ജയിക്കുന്നണ്ട്. എ
ടാ! ഒവണ്ണുവാ! മുഖ്യാ! എന്തിനായിട്ടാണ് വ്യത്മവാക്കു
ക്കു പാശുന്നതോ? നീ വിദ്യാഭ്യാസം ആശു ചിച്ചിട്ടുണ്ട്
നു തോന്നുന്നു. എന്നതകിലും ഒരു യുത്തന്ത്ര നാനുനു
വണ്ണിച്ചിരിക്കും. അഭ്യഷ്ടരന്നായ ശ്രീരാക്കരന്നുന്ന ഭര്യ

ദാവശത പ്രാപിശാത നിഃന്തര ജനം വ്യത്മാകബിക്ഷേ
ണ്ടുവല്ലോ. കൂട്ടം തന്നെ.

ഒവണ്ണുവൻ:—(ഹാസ്യത്താട) അവരട്ട! എന്നർ ജന
കമ്മ്ഞഡാട നമിതി ഇരിക്കേം. നിഃന്തര ഏപ്പോം സാ
ത്തകമായിത്തന്നെ കാണാപ്പുട്ടനാണെല്ലോ. ഹ! എഴു
ഭാഗ്യം. ഏതു പരായട്ട. ദേഹം മൃദവനം സ്നേഹത്തിൽ ദു
ണിക്കിരിക്കുന്നു. ശിരസ്സിൽ വലിയ ജടാഭാരം വധിച്ചി
രിക്കുന്നു. ഒരു കഴുതയാൽ തുടി ചുമക്കാൻ കഴിയാതോ
അടുക്കുമാലക്ഷ്യം വധിച്ചിരിക്കുന്നു. മരണത്തിനും
നൃതന്നെ ദൃഢാന്തത്തിൽ പോയി കാത്തിക്കുന്ന കപാലമാ
ലജം ധരിച്ച ത്രിഖാപ്രത്യോഗം കളോടു സഹവസിക്കുന്ന
നീ സുഖവും താനു. *

ഒരുവൻ:—എനാ! ദിംതിയാഡ നീ പരിഹസിച്ചതുകാ
ണ്ട് എത്തു ഫലമാണോ? ഏപ്പോംകാണ്ടം പരമഗിവന
പ്രൈ സ്മൃജനക്ഷസവും ഏന്നു നഘ്വണ്ണം അലോചിച്ച
നോക്കു. സുരാസുരമ.രാത്രി ചെങ്ഗേപ്പുട സമുദ്രമന
തതിൽനിന്നുത്തു പിച്ചതും, ലോകത്തെഴു നൽകിപ്പിക്കുവാൻ
സാമർമ്മദുഷ്ടതുമായ കാലക്രൂട്ടവിശ്വാസി ലോകരക്ഷജ്ഞിക്കു
ണി അരു കരണ്ണാനിധിയാണു എക്കുകാണടച്ചതു വാനം
ചെയ്തത്? നിന്റെ വിജ്ഞവിനും ഇണിനന്നുജ്ഞി കൈതി
ക്കുന്ന കാണ്ണനില്ലെല്ലോ.

ഒവണ്ണുവൻ:—അതുകാണ്ടു ശൈവന മഹത്പരമന്തോ? ഈ
തോ അന്യാായ നീ കണ്ണിച്ചു? ലോകത്തിൽ എങ്കിൽ
സമാഖ്യാളിലെല്ലോം കടിക്കാവുദായം സംഭവിക്കുന്നവോ,
അതായും സമാഖ്യാളിലെല്ലോം ശ്രീകാന്തനായ വിജ്ഞവല്ലോ
തെ മരാരാജൻ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതോ? നമുദ്രമ
നത്താൽ സുരാസുരമാരല്ലോ കുണ്ണിച്ചുപ്പോൾ, മഹാ
വൃത്താംഗായ ശ്രീവിജ്ഞതന്നെ അരു മനനത്തിൽ പരിത്ര
മിച്ചിക്കുന്നതുകാണ്ടു നോൻ താൽവൃത്താംഗവിജ്ഞവിന്നേൻ
സേവകൻ)നഘ്പു ഏന്നു വിചാരിച്ചു നിവന്ന വിശ്വാ

നും ചെയ്യു ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചതാണ്. അതു സാധാരണ നാഡബല്ലേ? എങ്ങമാനൻ ഒരു വലിയ കാഞ്ഞത്തിൽ പറിഞ്ഞിച്ചുവാങ്ങി രിക്കഭാഗവാർ, ദേവകമാർ എങ്ങമാനൻ ഒപ്പേയേണ്ടുന്ന മറുള്ളു കാഞ്ഞങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതു ജഗത്തിനുസി ലഭ്യമാണോല്ലോ.

ഒന്നാം വാദം:—(ക്രൂയദത്തോട) എടുക! ശിവൻ തെറുലോക്കു നാമനാഡിരിശക്കേ, വിജ്ഞവിന്നൻ തൻപുത്രയുംനാണനു പറാത്രവല്ലോ? നിന്നോന്നു വാക്കിൽ നാവുണ്ടെന്നു ഒപ്പേ ആ വല്ലതും പറയുന്നതിനും നിന്നുന്ന ശിക്ഷിപ്പാൻ ആരു മില്ലാണ്ടാണോ.

ഒന്നാം വാദം:—(പരിച്ചാസത്തോട) എടുക! ശശാഖ! താൻ പ്രമാണിതനു. തൻപുത്രയും വിഭേദം, വംശദേവായ ധിമഹി— എന്നും മറുള്ളു നാമങ്ങൾ തിവനും ആഗമസില്പങ്ങളാണനു നീ താറിയില്ലെന്നോ?

ഒന്നാം വാദം:—മുഹി! അതു തസ്മൈപുത്രയും, തൻപുത്രയും എന്നുള്ള യജുംതൽപുത്രയുംസമാസമല്ല. പ്രസില്പനായ പുത്രയും എന്നത്തുമുള്ളു സ ചാത്രസൂ പുത്രയുംനേതി തൽപുത്രയും എന്ന കമ്മ്യാരയസമാസമാണോ. എടുക! നിന്നോന്നു പാപകർമ്മാരാൽ നീവുംഡായതുരുക്കാണ്ടാണോ തൽപുത്രയുംനീ തൽപുത്രയുംനീ അമ്മത്തെയും നീ മാറാം പറയുന്നതോ?

ഒന്നാം വാദം:—തൽപുത്രയുംനീ കമ ഇരിഞ്ഞെട്ട്. വിജേഷിച്ചു, ലോകത്തിൽ അവരവരുടുടർന്ന ശക്തിക്കണ്ണസരിച്ചു വിഞ്ഞുതന്മാരായ പുത്രയുമാർ എത്രംപേരും ഉണ്ടോ. പുത്രയുംനീ തമൻ എന്നുള്ള പേരിനന്ന അലക്കരിച്ചുവാങ്ങുന്നോളിക്കുന്നതോ ആ ലക്ഷ്മീപതിയായ വിജ്ഞാനത്തിനുമുള്ളു. ആ കമലാലയയായ ലക്ഷ്മീപേഖിയാട്ട തുല്യയാം സ്ത്രീയെ മുന്നാലോകത്തിലും കാണുന്നപുട്ടനില്ലു. ആ ലക്ഷ്മീക്കു സ്വംസ്വരമന്നയ്യുംരല്ലോ സപതെ തന്നെ വഞ്ഞമാരാണോ. ആ ലക്ഷ്മീ സമുദ്രമന്നത്തിനിന്നും ജനിച്ചും അനന്തവ

നായ ഭത്താവിനെ അംഗപണിച്ചുപോൾ, മനസ്സുക്ക് ഒരു പ്രായസ്സുാ, ദേവനാക്ക വിഷയലോലുപത്രജും, ഫോഗി കുടക്ക് തുന്നിയനിറച്ചതുപരവും, പ്രാഥമാവിനു സ്വാധീനത്തെ പരത്രജും, പരമരിവനു ശ്രദ്ധാനബാസവും, കണ്ണതുകാണ്ടു, സംസ്ക്രാതത്തമന ആഗ്രഹിക്കുന്നവളാഡു ലക്ഷ്മി. ഇൻ പരിഞ്ഞുവരുവെ ആദ്യരേഖയും ആഗ്രഹിച്ചില്ല. പിന്നെ ആ സുന്ദരി യാതൊരു ദോഷവുമില്ലാത്തു ശ്രീവിജ്ഞവിനാഞ്ചു നാരിഞ്ഞു, ആ പരമാനന്ദനിയിൽ ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ അങ്ങാട്ട് ആദരവിശ്വസിൽ കൂടി ആ മഹാവുംഘന ഒരി കല്പം വിചുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ ലക്ഷ്മീപതിനെന്ന യാണ് പുരഞ്ഞാത്തമനായി ശോഭിക്കുന്നത്.

(ഈ അഭിനൈ അവർ തമിൽ വാലിച്ചുകാണിരിക്കുന്ന ദേവാർ അംഗദദാനിയായ മഹാ ദൈവജ്ഞവൻ പ്രവേശിച്ചു, ഉറച്ചക)

എന്നാം! ലൈകിക, ദൈവലിക, കമ്മ്പന്റുടെ ഫലത്രതനായ ജഗദിനപരൻ എക്സപ്രതുപന്നം. അതിൽ ദേവാം ദേ ചെയ്യുന്നതു നിഃബന്ധ ദിംബലിവല്ലന തന്നെ. എ കൊ! ദൈവാ! പരമരിവൻ പീതാംബവരധരനായും നില മേഖലയ്ക്കുമുള്ളനായുമിരിക്കുന്ന ശ്രീഹരിയായി ഭേദപ്പും സമത്വനാ അസ്ത്രയാ, പരജ. അതിനു സമത്വം ല്ലേക്കിൽ, ആ ശക്രൻ ജഗദിനപരനായി ഭവിക്കുന്നതെ അണിനാ? അതിനു സമത്വം നാശനകിാലാ, ആ ശക്രൻതു നേരംപ്പേണ്ട ശ്രീഹരി? ഈ ദേവാം നിന്നും ദിംബലിമാത്രമാണ്' (ദൈവജ്ഞവനോട്) എകൊ! ദൈവജ്ഞവാ! നില മേഖലയ്ക്കുമുള്ളനായും ശ്രീനിവാസനായുമിരിക്കുന്ന ശ്രീഹരി കപ്പുറത്തുവണ്ണനായ നിലക്കുന്നായി ഭേദപ്പും സമത്വനാ അസ്ത്രയാ, പരജ. അതിനു സമത്വം ല്ലേക്കിൽ ആ ശ്രീഹരി ജഗദിനപരനാവുന്നതെന്തെന്നീനു? അതിനു സമത്വം നാശനകിാലാ ആ ശ്രീഹരിത്വനായപ്പേണ്ട പരമരിവൻ? ഈ ദേവാം നിന്നും ദിംബലിമാത്രമാണ്.

ഒന്നുവാവജ്ഞാ പദ്മാർ:—(തള്ളിൽ) —അല്ല! ഇംഗ്യാർ നമ്മും ടെ തലയിൽ കയറ്റവാനാല്ലോ വരുന്നത്. ഭേദവാദികളും യ നമ്മരം എഴുകാവിച്ചു് ഇംഗ്യാൾസ് തോല്ലിക്കണ്ണം. (മഹാവാവജ്ഞാ ബജ്ഗാട്) എന്നൊ! മഹാവാവജ്ഞാ പാ! വി പരിത്യം ത അവലുംവി സ്വവരായ ഉമാംമേരുമാ ക്ക് അങ്ങേം പറയുന്നതോ് എന്നുംനേന്നുണ്ടോ? ഇതിനാക്കാരണം തന്നെ വാചാലപ്പേം മാറ്റുമാണോ. ഒരാൾ കുപ്പുരവണ്ണനാണോ. അയാൾ തന്നെ നിലമേഖല ബണ്ണനാഡി ഭേദക്ഷണത്തെപ്പിനേരോ? ഒരുംഗും കുറുപ്പിലാക്കുന്ന ഗംഗ, ഒരുംഗും പാതരതിലാണോ. ഇതുകാണ്ടുതന്നെ ഇ വരുടെ ഭേദം പ്രത്യുഷപ്പെടുത്തിവാലോ?

മഹാവാവജ്ഞാ പൻ:— കാമോ! നിന്മാർ ദ്രോഢി ശാലികൾ തന്നെ. ആ പാരമാത്മാക്കൾ ലീഡാവിഗ്രഹധാരികളാണെന്ന നാ നിന്മാർ അവിശില്പയായിരിക്കും. എന്നാൽ അങ്ങിനെയും. ഇംഗ്രേഷ്യരാജാവിന്നും ഇംഗ്രേസിനും എക്കൻ മാ ഗ്രാമാണോ. ആ ഇംഗ്രേസരനാണോ സകല രക്തിക്കളും കല്പിക്കുന്നതോ്. ആ രക്തികൾ തന്നെക്കുടെ ഇല്ലാംപോലും നിലമേഖലയും കുപ്പുരവണ്ണനായും മുള്ളും പേരുംനേരും ധരിച്ചുകാണുന്നതോ്. ശ്രദ്ധാനന്ദി രിക്കു ഇതിൽ ഭേദാദി പ്രത്മമാലു?

(ഇന്തിനെ യുക്തിയുക്തമായി പാരുന്ന ദ്രോഢാക്ക ലൈ കേട്ട ഒന്നുവാവജ്ഞാ പദ്മാർ ഭിന്നവും ഉന്നാരായി ഭേദഭേദം, റിമീലിവിച്ചതിനാൽ, ഇന്തിനെ ആരാലോചിച്ചു) റിവനാവാട്ട് വിജ്ഞാവാട്ട് ആരാലും കുന്നുകാണട കാണാപ്പെടുന്നില്ല. ശാശ്രൂകത്തെള്ളായ യുക്തിക്കലൈക്കാണട ഭേദമില്ലാത്തയുമാണോ കാണാപ്പെടുന്നതോ്. (പ്രകാശം) അഭിനിബന്ധാണകിൽ വുരാനാഞ്ഞൈല്ലോ ഭിന്നാത്തെള്ളായിരിക്കുന്ന തന്നോ? റിവച്ചുരാനാഞ്ഞൈ, വിജ്ഞാവിക്കാശാർ ശ്രേഷ്ഠൻ റിവനന്നു പരയപ്പെടുന്നു. വിജ്ഞാവുരാനാഞ്ഞൈലിൽ, റിവനക്കാശാർ ശ്രേഷ്ഠൻ വിജ്ഞാ പാണന്നും പരയപ്പെടുന്നു.

മഹാഭാവജ്ഞ ബൻ: — ലീനദശാലുവായ ശ്രവാനാൽ സേപ്റ്റംബർ ഒക്ടോബർ മാസത്തിനാണ് എഴുപ്പാഴം അതാള മുത്തികൾ ധരിച്ചെടുത്തു. പുരാണവാക്കകളാണ് ഒപ്പ് അവകൾ അംഗൈറ്റും ഉള്ളക്കേഷ്ട്ര പഠായുന്നു. അര രൂപം അവകാട മധ്യമായ പറഞ്ഞതുൽ അവസ്ഥാന്തരമില്ലോ തത്തിനാലുണ്ട്; മാറ്റാൽ കാരണാത്താലുമല്ലോ. അതാപ്പേ കുഞ്ഞിൽ, അംഗൈറ്റും ഉള്ളക്കേഷ്ട്രാഡാവാൻ തരമില്ല. മഹാ നാബാധായ ശ്രീവദവ്യാസമഹാഷ്ടിജിംഗ്രി പരമ്പരാവി കൗദ്യാഖ്യാ പഠായുന്നതല്ലോ. അവകാട ഇണ്ടായിക്രത്ത തിച്ചപ്പുട്ടത്താവൻ കഴിഞ്ഞാൽ കാണ്ട തന്നെയാണ് അംഗൈരു പറഞ്ഞതോ.

ഒഴവാവജ്ഞ ബഹുർ: — അംഗൈരു മാണകിൽ അവകൾ അംഗൈറ്റും ഉപാംഗ്രാഹാസകലാവം സംഭവിക്കുന്നതു ഓരോന്തിയേ?

മഹാഭാവജ്ഞ ബൻ: — ആ ഉപാംഗ്രാഹാസകലാവം കൊണ്ടു നന്ന അവകാട മാഹാത്മ്യം അനിമ്പിച്ചുനീക്കുമാണെന്നു തിച്ചപ്പുട്ടവജ്ഞാ. നോക്കുവിൻ! ഉപാംഗ്രാഹായവൻ ഉപാസകനാഡുമാണ്? അതുപോലെ ഉപാസകനായവൻ ഉപാംഗ്രാഹം ആവുംബാ? അതുകൊണ്ട് ആ റിവക്ഷൻ വഹാർ ദാതുക്കുന്നാമുന്നാരാണെങ്കിലും അംഗൈറ്റും ഒസവിക്കുന്നതാണ് അവകാട സ്ഥാവം. അരും അത്തു താതാനു. ഇന്നു കവിതാനു വേറു ഒരു ശ്രദ്ധത്തിൽ ഇണ്ടിനു പാഞ്ചത്തിട്ടിംഗേല്ലോ. വൈജ്ഞാവചുരാണുപരിപ്പി തന്മാരായ ജനങ്ങൾ വിജ്ഞാണു വരിദാനു പറഞ്ഞു. ഒഴവാമതവിജ്ഞാരായ ചില ജനങ്ങൾ റിവനാണ് വരദനു പറയുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ റിയുയം ഞങ്ങൾക്കില്ലോ. വിജ്ഞാ എഴുപ്പാഴം റിവല്യൂനുത്തയാണ് ചെയ്യുന്നതോ. റിവനാവട്ടേ വിജ്ഞാപാദവരിത്തുല്പയായ ഗംഗാജലത്തെ സദാ റിരൂപീക്കിയിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ಗೆಂಡಾವಾವಜ್ಞಾವರುಂ:— ಅರಣ್ಯಿಗಂರಾಣಕಿಂತ ಭವಾನ್ ಶೋಧಿಸಬಾರವಿಂಡಿಜಾಗಿ ನು ಮಾತ್ರಂ ಚೆಂಡುಗಾರ ಗಂಬಾ?*

ಮಹಾಂದಾವಜ್ಞಾವರುಂ:— ಪರಂಖರಿವಾಂ ಲೋಕಂಗಾಮಂಗಾಂಜ್ಞಾ ಕಾಂತಂ ಸತ್ರಮಾಂ. ಶ್ರೀವಿಜ್ಞಾನತ್ತಿಕಳ್ಳಂ ಲೋಕವೃಜ್ಞಾರೂ ರಾಂ. ಏಂಂತೂ ಮಂಧ್ಯಾವರ್ತ, ಏತ್ತಂ ಲಾಕ್ಷಣ್ಯಾಹಂಕಾರಿ ಗ್ರಹಂಗಾಯ ಶ್ರೀಶೋಧಿಸಿತ್ತು ಎತ್ತಾಯಾದ ಪಾಂಬಾರವಿಂಡಾಂಜ್ಞಾಲಾಂ ಮಂಧಾಂಗಿರಿಷಂತ. ಪಲೋವಿಯಾಂಜ್ಞಾಯ ಪಾಪ ಪಡಿತ್ತು ನಾಂಪ್ರಿಚ್ಚ್ಯಾ ಅಂಡಂಕತರಂತಿಂದ್ಯಾಂಜ್ಞಾ ಸ್ವತ್ತತರಂಗಾಂ ಯ ಸಂಖಾರಿಂದ್ಯಾಂ ಯಾಂಜ್ಞಾಗಂತಾರಂ ಅತ್ಯ ಪಾಂತ್ಯಾಂಧಿತಿ ಯ ಜ್ಞಾಂತ್ಯಾಂಕಂಜ್ಞಾಕ್ಕು. ಶ್ರೀಕೃಜ್ಞಾಪಾಂಬಾರವಿಂಡಾಂಜ್ಞಾಂ ನಿ ವ್ಯಾಂಪ್ಯಾಂತಯಂಗಾರಾಯ ತಂಡರಿಂ ಏಂಂದಿಗೆ ಮಾರ್ಬಂಡ ಡೇವ ಗೆ ಸೆವಿಕ್ಕಾ?*

ಗೊಂಡಾವಾಂ:— ಡೇವಾಂಜ್ಞಾ ನಂತಿಂದ್ಯಾಂವಾಂಕಿಂದ್ಯಾ ವೃಂಧಾಂರಂಗ ತಂತಾರಂ ಪರಿತ್ಯಾ ರಣ್ಣ ಡೇವಂಗಾಂಕಾಂಜ್ಞಾಂ ಪಾಂಬಾರವಿಂಡಾಂ ನಂತಾರಂ ದ್ವಿಪತ್ರಪರಾಯ ಸಂಸಾರಸಂಘರ್ಷಂತ ವಾರಿಂದ್ಯಾ ಜಂತಾಗಾಂತಸಂಘರ್ಷಾರಿತ ಏಂಂಗಾ ತಪರಾಮಹಕಿಂದ್ಯಾ, ವಾಂಗೆ ಷಿಂದ್ಯಾ, ಗಿವಂಸೆವಕಂಪ್ಯಾಂ ತ ಗಿರಂಪ್ಯಾಂ ನಿಂತಲಯಾಯ ಅಂಥತಕಿರಂಕಲ ಮಾರ್ಬಾಂಕಂಕಿಂದ್ಯಾ ಪ್ರಕಾರಿಂದ್ಯಾಕಾಂಗಾಂಮಂ?*

ದೆವಜ್ಞಾವಾಂ:— ಡೇವಾಂದ್ಯಾ ನಂತಿಂದ್ಯಾಂವಾಂಕಿಂದ್ಯಾ ವೃಂಧಾಂರಂಗ ತಂತಾರಂ ಪರಿತ್ಯಾ. ಮರಂಗಂಯಾವಾಕ್ಕ, ಮರಿಂಗಂಯಾವಾಕ್ಕ, ಅತ್ಯ ಶ್ರುತಿಂಷಂಕಾರಿ ಸಂಸಾರಂದ್ರಂತ ಕಟಕಂಗಾರ್* ಕಪ್ಪ ಮಾಂಬಾಂಕಿಂದ್ಯಾ ಪರಿಹಂಸಿಪ್ಪಾಂ ಪಾಂಟಿಪ್ಪಾತತಾಯ ತರ ವಿ ಶೈಷಂತಂತ*. ವಿಜ್ಞಾವಿಂತಾ ಪಾಲತೀಗಂ ಗಿಂಗಾ ಗಿರಂಪ್ಯಾಂ ಸಂತಾ ಯರಿಂದ್ಯಾಕಾಂತಿರಿಷಂ.

ಮಹಾಂದಾವಜ್ಞಾವಾಂ:— ಏಂಂತಾಯ ಮಂಧ್ಯಾಂ ಗೀವಾಗ ನಿಂತಿ ಕಂಕಿಂದ್ಯಾ ವಿಜ್ಞಾವಿಂತಾ ಉಂಟಿಕಂಕಿಂದ್ಯಾ ಚೆಂಡುಗಾರು, ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಂತಗಾ ವಿಜ್ಞಾವಿಂತಾ ನಿಂತಿಕಂಕಿಂದ್ಯಾ ಗಿವಾಗ ಉಂಟಿ ಕಂಕಿಂದ್ಯಾ ಚೆಂಡುಗಾರು, ಗಿವಂಕೆಗಾರುಂತ ತಮಿತಿ ಡೇವ ಮಿಂಪ್ಯಾಗ ಶಾಂತಾಂ ಪರಿತ್ಯಾಗಂತಿಗಾಂ, ಅಂತರ್ ಸ್ತಾಮಿಂದ್ಯಾ ಮಿಕಿಂತಾಗಾಗ ಮಾತ್ರಾಂಪ್ಯಾ, ಅಂತರ್ ಸ್ತಾಗಾತಿ ಉರಿಂಪ್ಯಾಂ

ଉଣ୍ଡାବୁଣ୍ଡାତୁମଲ୍ଲ. ଅନ୍ତରକାଣ୍ଡ ଅତି ଜଗତିଶ୍ରୀରଙ୍ଗା
ରିତ ଏହାତକିଲୁଂ କିମ୍ବା ଦୃତିକାଯ ଅସିକଣ୍ଠିବିଶ୍ରା
ସତ୍ୟାଦ ଜେଣିଥୁବକାଳ୍ପନିକି—

ଶୈଵବେବଜ୍ଞାନିକିଲାଃ— ତ୍ରୁଟିଗ୍ରହଣେରୁ ଲଗାଣ୍ଡ କେବୁ
ସମାନଣେଛି ଯା ନିର୍ମାଣ ମନ୍ଦିରକିର୍ତ୍ତି ଏହିପ୍ରକାରଂ ଦିଲ
ତମ ନାନିକାମା, ଅନ୍ତରୋପାଳ ଦେବାନ୍ତର ଅନ୍ତରୁଧି
ରତାନ୍ତ ତନ୍ମତ୍ତିର ଦୀର୍ଘମନ୍ଦିରଂ ନାହିଁ. ଅନ୍ତରକା
ଣ୍ଡ ଉତ୍ସମରଣରେମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତରେଜଣତାନାମ୍ବିତ ସକଳ ତି
କିଲୁଂ ବ୍ୟାପିଥୀରିଷନ୍ତ ଦେବାଲାହିଲାତତ ନାହିଁ
କବେତ୍ ଭ୍ରମୟଲାଗିବାସିକିଲ୍ଲାଯ ଦେବଭ୍ରମ୍ୟାତିଥିଲା
କିମ୍ବାହିଂ ହୁଏ ଉପରେଶିକେଣତାଣ୍ଟି—

(ଏ)ନା ପରିତ୍ୟଂକାଣ୍ଟ ରଣଭୂତି ପୋଖି.)

ମହାବେବଜ୍ଞାନିକିଲାଃ— ଦେବତାବଲଂବିକିଲ୍ଲାଯ ଶୁଵକି' ଉପ
ଦେଖି ଶ୍ରୀତ୍ରୁତି ହଲମେନି? ଲୋକତିଥୁଲ୍ଲିଷ ଯନ୍ତିକିମାର
ଅନେପଣ୍ଡିଥୀତ୍ରୁତି ହଲମେନି? ଶ୍ରୀକୃଜ୍ଞାନପାଦଙ୍କଳଜନତାନ୍ତ
ପରମାନନ୍ଦଶବିତନାରାଯନକିରଣ ସଂଗମତରାଲୁଂ ତ
ରକମାମ୍ବିତପାନାତାଲୁମାଣ୍ଡ କାଳକଣ୍ଠିପଂ ଚେତ୍ୟାଣତର୍.)

(ଏ)ନା ପୋଖି.)

(ଅନ୍ତରର ଶାବ୍ଦୀକରଣ ତାତ୍କରିକରଣ.)

ଶାବ୍ଦୀକରଣ— ଏହାତାକ ମନ୍ଦିରଙ୍କିମାନ ପଦବେଳୀଲ୍ଲିଷ ସାଧ
ନାନି ଉତ୍ସମରଣ ଏହିରୁକାଳିବାର ଅରିଷନ୍ତିଲ୍ଲାଯାଇ, ଅତିରିକ୍ତ
ବାରକାଳିଲ୍ଲାଯାଇବାର ଉଣ୍ଡାବୁଣ୍ଡାତୁମଲ୍ଲ. ପା
ଦାନନ୍ଦନାମିଲ୍ଲାତିବାନ୍ତି ବାକ୍ରାମମନ୍ଦିରାଯ ଜନତାଙ୍କ
ଏହିବିନାନ୍ତିରଣ୍ଣଭାବୁଂ? ଅନ୍ତରକାଣ୍ଡ ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତିରବେ
ଅତି ପ୍ରଯାଗଙ୍କ ବ୍ୟାକରଣମାନାଙ୍କଙ୍କ ବିଦ୍ୟାମାର ପାର୍ଯ୍ୟ
ନ. ପରାଗିଲ୍ଲାରତ ରାତ୍ରିବ୍ୟାପ୍ରାତିଲ୍ଲାରତ, ସ୍ତୁର୍ତ୍ତିଲ୍ଲାରତ
ଅନ୍ତରକାଶରତକିଲ୍ଲାରତ, ବ୍ୟାକରଣମିଲ୍ଲାରତ ସକଳ ବି
ଦ୍ୟାକିଳିଂ, ନିଲ୍ଲାପନାଲ୍ଲାରନ. ଅନ୍ତରକାଣ୍ଡ, ଏଲ୍ଲାବରତଙ୍କ

തെള്ളുടെ അട്ടക്കൾ വ്യാകരണവൽക്കരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ താണ്.

താക്കി കൻ:— (പരിചാസത്തോട്) നിങ്ങളിം പദാർഥങ്ങളുമാ ഒരുപൂരാധ കാശപ്രുഷനാബാഡ്യം. യുദ്ധ സദാപ്രൈസിനും (നാര) കൂടണ്ട് മഹാക്ഷുന്നവരാഞ്ചുറാലെ, നിങ്ങൾ സുഗ്രാഖാൽ പ്രകൃതിപ്രതുശങ്കാപ്രായരെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ രിക്കനു. വിശ്വേഷിച്ചു്, തക്കവിദ്രോഹംഭ്രാന്ത പദാർഥങ്ങളും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. പദാർഥങ്ങളും അറിയാത്തവർ, കമകളിൽ ബാലമന്ദരംകൂട്ടടി ജയിക്കുപ്പു ടുനു.

ശാഖ്യികൻ:— നിങ്ങൾക്ക് തക്കശാശ്വാക്രാസത്താലുണ്ടായ പദാർഥങ്ങരുപരിപാക്കും തജ്ജന്മമായ തത്പര്യോധ മും ഇള സദ്ഗുരീയ വെച്ച് തെങ്ങാലെ ഓപരമാസിക്കുന്ന തിനാൽ കലുഷമാക്കിക്കാശിൽ തിരുവാളും നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകളും യുദ്ധമാരല്ലോ? പുരിയു പുരിയു സ്റ്റാന്റുകളും അഭ്യന്തിച്ച ഗ്രാമ്പിയാരായി, സദ്ഗുരീയ പ്രഭവരിച്ചു്, ശിശ്തിയാരംഘം അവമാനിച്ചുകാണു, എയ്യുംതാടു അഗ്രാസനതിലും ഇരിക്കുന്നു. ആരാരകിലും ശാശ്വതരത പരജതാൽ, വിനാദി, തമിൽ തമിൽ നോക്കിയും, ചൊരിച്ചും, ക്രോക്കുവത്താലും, പരിമാസവാക്കകളാലും, അവ എന്ന അപമാനിക്കുന്നു.

താക്കികൻ:— ശരി! ശരി! തെങ്ങൾ യുദ്ധമാർ തന്നെ. നിങ്ങൾ സുതപിക്കുന്നാണെല്ലാ. അഭ്യന്തരാണല്ല ഉചിത സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതോ?

ശാഖ്യികൻ:— തെങ്ങൾ അനുച്ചിതമായ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതെന്നു പരായാമാണോ?

താക്കികൻ:— അതെങ്കിൽ കേരളക്കു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പദവി ചൊരജാക്കി വണ്ടി പാണിനിയാൽ നിയന്ത്രിതമായ സുത സംഖ്യാ ഏതും നിനിച്ചിവെല്ലോ? കൂട്ടംതന്നെ. ആ പദ സമൂഹങ്ങളിൽ ഡക്ടർ, റഞ്ജർ, അഭിപ്രത്യാജ്ഞരം മന്ദിരങ്ങൾ ശിരസ്സുകളിൽ കൊന്നുമുള്ളുന്നതുപോലെ തോന്നു

ന. എന്നാൽ നല്ല ബന്ധം, നോക്കിയാൽക്കൂടി, അശിദു
ഞജ്ഞായ പദ്ധതിൽ ആ പ്രത്യുഷങ്ങളെ കാണുന്നില്ല.
ബന്ന ചില ആദ്ദേഹങ്ങൾ കാണുന്നതുമണ്ണ്.

ശാഖപ്പീഠികൾ: — അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെളി ഭാഷിക്കുന്നതാ
ഭാവകിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അനുചിതസംഭാഷണമൊന്നുമി
ല്ലായാ? നിങ്ങൾ ഒടക്കം എന്നാൽ ഒരു കാഞ്ഞേരെ ഉണ്ടാ
ണബാൻ വേണ്ടി, ന്രായംകംണ്ടുതന്നെ പലപ്രകാരം പ്രാ
ഗഭാവം, പ്രലപംസാഭാവം, അത്രുന്നാഭാവം, എന്നിങ്ങേ
നെയുള്ള ഉപകരണങ്ങളെ നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആ ഉ
പകരണങ്ങളെ ഒന്നും അറിയാതെവന്നാണ് ക്രമവൽ ദിന
അന്താരാ അനുബദ്ധി ഏടുത്തുള്ള ഉണ്ടാക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ
ആ ഉപകരണങ്ങളുടെക്കാണ്ട് എന്തു മലമാണോ? പ്രാ
ഗഭാവം മം മിതലാം ഉപകരണങ്ങളും കടമുണ്ടാക്കു
ന്ന ക്രമവൽ അറിയുന്നില്ല. അറിയുന്നവരാണ് നാഞ്ഞർ.
കൂടുതലുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അങ്ങിനെ കിരിക്കു
നിങ്ങളുടെ മുഖ സാമഗ്രിപിച്ചാരംകൊണ്ട് എന്തു ആ
യോജന? ആക്ഷംപയ്യേംഗം?

(അപ്പോൾ റിപ്പ്രേസനാട്ടക്കി മീംസകൾ പ്രഭേദിച്ച്
തന്നെ ഇത്തന്ത്യേംബന്ധംമാത്രം പിരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു.)

മീംസ കൾ: — വകാട്ടിൽ ചെന്നാജ്ഞാട്ട പ്രതാവം എത്ര
തോളുമാണ്? ഇഗൽപ്പുസിലുപരാക്രമനായ വ്യംഗ്യാനത്തെ
കാണുന്നതുവരയാലും അതുമാത്രമല്ല. ശാഖപ്പീഠികനാർ
പദ്ധതിച്ചാരത്തെ ചെയ്യുന്നു. താക്കിക്കുന്നാൽ പദ്ധതം പി
ചാരത്തെ ചെയ്യുന്നു. പദ്ധതാത്മവിച്ചാരത്തിന്റെ
പ്രധാനാജനം വാക്കുത്തമനിത്രപദ്ധതംമാണ്. അതുകൊ
ണ്ട് മലപച്ചാലോചനയിങ്കൽ ഉള്ളൂള്ളുമാർ മീംസ
സക്കുന്നാൽ അണു. സപ്രധാനിസുവദങ്ങളെ ധർക്കമുണ്ടു
ളംലല്ലാതെ കരിക്കലും ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഡംബമോ, വേദ
ത്താലല്ലാതെ, ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം അറിയപ്പെടുകുന്നില്ല.
ആ വെദമാവാട്ടി, മുഖം അതക്കംരസംതാട്ടക്കിയ മീംസ ശാ
സ്ക്രൂണതാൽ പരിഞ്ഞരീക്കുപ്പുട്ടാണ്. ആ വേദംതമ്മഖ

ಅಗ್ನಿಭಾಂತ ಬಾಗ್ರಾಮ ಸಹಿತ ಲಭಿಸಿಕುಹುತ್ತಿ. ಅನ್ತ ಕಾಣಂ ಮೀಮಾಂಸಾಗಣಣುಂ ತಾನ್ ಪ್ರಾಣಲಮಾಷ್ಷಿತ.

ಜಾಷ್ಟಿಕತಾಹಿಕಂಘಾರಃ— (ಸಪದಾತ) ಈ ವ್ಯಾಸಗಾತರ ಕಿ ಇಚ್ಛಾಂ ವಿಚಾರಿಸಿಂಬಾಂಚಿಕ ವಲ್ಯತಾಂ ಮಾರಾತ ರ್ಯಾ ಸಂಗ ವಾಸಂಪಾಡಿತಾಷ್ಟ್ವಾ. ಇಂ ವ್ಯಾಸಗಾತರ ಸಹಿಪ್ಪಾಂ ವಹ್ಯಾರಥಪೋಲ ತೊಂಬಣ. ಮೀಮಾಂಸಾಕಂ ಹ್ಯಾಗ ಕೊಂತಿತಾಂ ಏಂಪ್ರಾರ್ಥ ವಿತ್ತ್ರಾಂಖಾವ್ಯಾ ಅಂಪ್ರಾರ್ಥ ವಂತಿಕಿತ್ತಾರ ಗ್ರಾಂಹಾಂಬಂ ಘ್ಯತ್ಯಾಂಖ್ಯಾ ಎಂಪ್ರಾರ್ಥ ಪರಾಂಭಾಂಕಾಂತ. ಈ ಯ ಕೆತಿಕಿತ್ತಂಹಾ ಉತ್ತರಾರಥಾಂಭಾ ಪ್ರಾಣವಿಕಣಾ ಉತ್ತರಾಚಿ ಪ್ರಿಶಾಂ ಮೀಮಾಂಸಾಗಣಣುಂ ಅಸಿಂಭವಾಂ ಅ ಷಪಾಂತಾಂ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ, ಮೀಮಾಂಸಾಕಂಹಾ ವಾಕಾಹಾ ಸ್ವಾಗ ತಿಹೆ ಅತಿಕಂಧಾತರಾತಿಗಾಯ್ ಏಂತ್ತ ಪ್ರತಾಂಸಮಾಂಖ್ಯಾ ಅಂಷಪಿ ಗ್ಯಾಹಾಂಹಾಹಾ ಮಿಂಭಾತಿಂಪ್ರಾಗಂ ಪಾಕಿಷ್ಟ್. ಏಂಪಾಂಗೊ ಟ್, ಇಕತಮಾಹಾಂಲ್ಯಂ ಅಂತ್ಯಾಹತಮಾಹಾಂಲ್ಯಂ, ಸಂಸಾರಿಕಣಾ ತಾಂ. ಏಂಪ್ರಾ ಸತ್ತಾರ್ಥಾಂ ಇಕತಿವಿಕಿಂಬಾತರ ಏಂ ಯ್ಯಾಷ್ಟ್. (ಪ್ರಕಾಂ) ಅಂಷಾಂ ಮಾಂತಾಂಹಾಂಹಾ ಇಂಬು ಉಪಾಂಪಿತ್ಯಾಂಖ್ಯಾ ಉಪಾಂಪಿತ್ಯಾಂ ಪ್ರಸಾದಾಂಖ್ಯಾ ಇಂಪಾಂ ಇಂಪಾಂ ಎತ್ತಾಂ ಉಪಾಂಪಿತ್ಯಾಂ ಇಂಪಾಂ ಪದ್ದತಿಪಿತ್ತಾಂಖ್ಯಾ ಉಪಾಂಪಾಂ ಏಂತ್ತಾಂ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತರ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್? ಅತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಉಲ್ಲಮಾಂ ಪದ್ದತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ವ್ಯಾಕಾರಣಾಂ ಅಂತಾಂ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ವಿಕಾರಾಂ ಅಂತಾಂ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್? ಅತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಉಲ್ಲಮಾಂ ಪದ್ದತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್? ಅತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಉಲ್ಲಮಾಂ ಪದ್ದತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್? ಅತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಉಲ್ಲಮಾಂ ಪದ್ದತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್? ಅತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಉಲ್ಲಮಾಂ ಪದ್ದತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್? ಅತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾಂತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಉಲ್ಲಮಾಂ ಪದ್ದತಾಂ ಶಾಂತಾಂ ಅರಿ ಅಂತಿರ್ವಿಸೆ ಅರಿ ಯೇಣೆಗ್?

ಷಟ್ಕಂ ಮಹಂ ಮಾರ್ತ ಅರ್ಥಕಾಲತತ್ತವಿತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ವಾಕಾಣಿತಿಳಣ
ಅಂಗಾಂತರ ಪ್ರಯಾಗ ಘಣ್ಯಸಿಲ್ಪಿಕಂಬಣ್ಣಂ ಮರದಂ ಪ
ರಿತ್ಯಜಿಕಂಗಾನಿತಷ್ಟಂ

ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕತಾಕಾಂತಿಕಂಂತಃ— ಏಂಂತರ ಮಿಮಾಂಸಕಂಂತ ಕೃತಾಲ್ಲಿ
ಎಂಬಾಣಣಾ ರೀತ್ಯಾಗಣ.

ಮಿಮಾಂಸಕಂ— (ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕಂಂತಾಂ) ಏಂಂತರ ತಣಿತಿ ಅತಿ
ತ್ರಿತಿಕಂಗಾನಿತಿ ಇಂ ಕೃತಾಲ್ಲಿಕಾಣ್ಣಂ. ವಿಪ್ರಾರೂಪದ ಪಾರಿಪ್ರ
ಯ್ಯಂ ಶಿಂ ಗಿಂತಿ ನಿರ್ಬಂಹ ಕಾರಣಂ ತಣಿತಿ ಷಟ್ಕಂ
ಇಂತ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕಂ ಪ್ರಾಂತಣ್ಣಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ
ಷಟ್ಕಿತಿಲ್ಲಿತಿ, ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕಂ ಘಣ್ಯಸಿಲ್ಪಿಕಾಣಿತಿ ವಿ
ಂತಿತಿ ಒಂದು ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕಂ ಸಾಮರ್ಪ್ರಾತಿ ಅರ್ಥತಿರಣ ವ್ಯಾಪ್ತಿ
ನಿತಿತಂ (ತಾಕಿತಿಕಂಂತಾಂ) ಪಣಿಯಿರಂತಾಂ ಯ ಪ್ರಾಂತಿಕಿ
ತಿಕಂತಾಂ ಇಡಯಿರ ನಿಂತಂ ಅಂತಾವಂ, ವಿಂತಿತಂ, ಸ
ಮಂತಾಯಂ, ಪರಮಾಣುಕಿತಿದ ಅರ್ಥಂ ಸಮಿತಿ, ಇವಕಿತಿದ
ತಿತ್ಯಾಪಣಂ ಕಾಣಿತಿತಿಕಿಲ್ಲಿ. ಇಹ ವ್ಯತಿರಿಕತಮಾಯ ಜೀವಂತಹವಾಂತಿಕಂಣಿತಮಾತ್ರಂ ವ್ಯಾಪಾರಿಕಣ
ರಹಣಿ ವಿಪ್ರಾಂತಿಯ ಕಿತಿಕಿತಿ ಕಂತಿತಿತಿ ಘಣ್ಯಾಂತಾ ಏಂಂತಾರ
ಮೆ ಉತ್ತಿತ್ತ.

ತಾಕಿತಿಕಂ— (ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕಂಂತಾಂ) ಏಂತಂ! ಇಂತಾರ್ಥ ವ್ಯಾಪ್ತಿ
ಭಾಷಣಂ ಚೆಯ್ಯಾಗಂ. ಇಂತಾರ್ಥ ಡ್ರಾಂತಿಕಾಣ್ಣಂ. ಅಂತುಕಾ
ಣ್ಣ ನಿಂತಿತಿ ಯಾಗಾವತ್ತಿವಿರಣಷ್ಟಾಲೆ ಇವಕಣ ತಿಕಿ
ತಿಕಾಲ್ಪತ್ರಿ.

ಶಾಖ್ಯಾಂತಿಕಂ— ಅಂತೆಗಿಣ್ಣಂ? ವಣುವಿವಾಕಿತಿ ಕಿತಿತಿತಿ
ರಾಂತಿ ಅವಮಾರಿ ಕಿತಿ. (ಮಿಮಾಂಸಕಂಂತಾಂ) ಮಿಮಾಂಸಾಂ
ಷಟ್ಕಿತಿಗಂ ಸಕಬಂಪ್ರಾಯನಿತಿಯ್ಯಂ ವ್ಯಾಗಾಂ ನಿಷ್ಪಾವ
ಣ್ಣಂ ಪರಿಕಿತಿಪ್ಪಣಿ. ಏಂಂತರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಯಿ ಕಾಣಿತಿಪ್ಪಣಿ
ಫ್ರಾತಿತಿ ಮಾತ್ರಂ ವ್ಯಾಗಂ ಕಾಣಿತಾತ್ಪೂರಿತ, ಶಾಖ್ಯಾಂತಿ
ತಾತ ಅಲ್ಪಾಂತಿಕಿಲ್ಲಂ ಅರಿ ಇಣಿಲ್ಲ. ಏಂತ್ಯಾಕಾಣಿ
ಗಾಂತ, ಸ್ತುತಿಸಿಲ್ಪಿಕಿತಿವಣಿ ವಲ್ಲತ್ತಂ ಪ್ರಲಿಪಿಕಣಿ
ತಿಪ್ಪಾತೆ, ಸಣೆಯಿತ್ತ ಯಂತ ಪರಾಷ್ಯಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕರಣ
ತಿಕಣಾಂತಿತಿ ರಿಂತಿತಿಕಿತಿಯ್ಯಂ ಚೆಯ್ಯಾಗಂ.

മിശാസകൻ (സ്വയമ്മാത്ത നിന്ദക്ഷണതു കേട്ട എന്നു
യാഥാദ റിച്ചർഡ് എന്നാവറവാൻ ഭാവിക്കുന്നേരം ഒഴി
ക്കു, അരീക്കുള്ളിക്കുന്ന പ്രിവറ്റിച്ച കലമാവന്മാരിലിരിക്കുന്ന
അവാര കണ്ട്) (വിമാരം) ഇതെന്നതാരംസംഗതമാണോ? ഇ
വരകാട ഓസ്റ്റോസാമവിടെ? പ്രേയിരുക്കുന്നതു മനസ്സു
വിാടു ഇവർ കലുക്കുക്കുത്തല്ലൂമാരായ യാർഹര കേന്ദ്രം
കു പരമോപദ്രീപത്രമാരായിരിക്കുന്നവാല്ലോ. ഇവരുടെ
നാവുകൾ അതിഭാഷണത്താൽ കഴുതുന്നു. ജനങ്ങിലുംപിം
കൊണ്ടു മനസ്സുകൾ കുറയിക്കുന്നു. കപടങ്ങളെല്ലാണ്ടു ദ
ം, കു ഉം. ഉത്സവത്താൽ സുവിശേഷം നിന്നുക്കുന്നു. അ
തുകാണ്ട് ഇവരുടെ കലമാത്ത സമാധാനിപ്പിക്കുന്നും,
(എന്നവിചുരിച്ചു് അവരുടെ) എന്നു! പണ്ഡിതരുടെ!
നിങ്ങൾ സ്വവാന്നം വില്ലും അല്ലെങ്കിലും, വളരെ റിഷ്യർ
നാഃരജും അല്ലെങ്കിലും, നിജീകമായ ചാണ്ഡിത്രാത്ത സ
ന്യാദിച്ചുവാല്ലോ. ഈ സദസ്സിൽവെച്ചു് അവരവരുടെ ഉൽ
ക്കുപ്പും ഒപ്പുവിച്ചുകാണ്ടു പ്രലപിച്ചു പരിക്കുക്കുന്ന
തുണാ ആ ചാണ്ഡിത്രത്തിന്റെ ഘലും?

മിശാസകൻ മുതലായവർ:— (അരീക്കുള്ളിക്കേരൻറെ സാന്നി
ഡ്രു, നിമിത്തം ഉള്ളണിച്ചതായ പുഞ്ചബ്രഹ്മാധിക്രമത്താൽ
അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികിൽ ലജ്ജിതന്മാരായിട്ട്) എഹ!
മഹാവുഞ്ചാ! ഭോൻ സത്രമായും ഹിതമായും പറയുന്നു.
ഈ റിച്ചും വിവരിച്ചുപറയു.

ക്രിസ്തീക്കുന്ന:— നിങ്ങളാട സിലുന്നം ഇത്ത്വേ? മുതവി
ക്കൽനിന്നു വിദ്രുചി അല്ലെങ്കിലും റിച്ചുന്നുകൾു് അല്ല
സിപ്പിക്കും ചെയ്യു വിദ്രുന്നാൽ രണ്ടു പുരുഷാംഘാട്ടാ
ണു് സംബന്ധപ്പെട്ടുനാരു്: മുഖജനങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധി
യും, ഘാമംകു ധനവും, അതിൽ പ്രസിദ്ധിയുടെ സ്വന്ത
പരത്ത പാതയാം. കേരളക്കും. പ്രാണനന്ത്രി കൂടു
ണ്ടു് അതിപ്രയത്രമെയ്യു എന്നതാൽ ജനങ്ങളിൽനിന്നു
പ്രസിദ്ധി സന്ധാരിച്ചുവോ, ആ ജനങ്ങൾ നിന്നുച്ചു

പോകാൻ, പ്രസിദ്ധി എവിടെനില്ലോ? ഇനി ധനത്തി ഒന്ന് സ്വന്തുചവും പറയാ കേരളക്കാർ. വഞ്ചര ക ഷ്ടൈപ്പട്ട ധനം സന്ദുഭിച്ചാലും, അതു ധനംതന്നെ തുജി ആം പാണ്ടിയുന്ന; അപ്പേക്കിൽ ധനത്തെവിട്ടു താൻ പോണ്ടിയുന്ന. അനേക ദിവ്യികാരങ്ങളുടെയും അനവധി കഹിതാവണ്ണളുടെയും അമിതാദോധനങ്ങളുടെയും ദൗരാ ത്രം മിതലായ സകല ദിന്തണങ്ങളുടെയും ഇരിപ്പിടം ധന മാക്കുന്ന. ധനം സന്ദുഭിഷ്ണവോഴം ദിവിപം; അതിനെ ര ക്ഷിശ്വന്നോഴം ദിവിപം; അതു ചെലവിട്ടുന്നോഴം ദിവിപം; അതുകൊണ്ടു മഹാദാർ ധനത്തെ ദിവിപാജനമന്ന പറ യുന്ന.

മീമാംസകൻ:— ശരി! ശരി! ഇനിയും പറയു.

ആര്യുട്ടക്കർ:— കേരളക്കാവിൻ! വില്ല മകരിക്കാജ്ഞാണാണ് സാ മഹാദാർ പരയപ്പെട്ടിടിക്കുന്നത്. അതു വില്ലയെ യുംതന്നും ക്ലോഗ്ഗേറത്തെ പുരണം ചെയ്യാനായി വി നിഃബന്ധിക്കുന്ന. ശ്രവ! ശ്രിവ! ഏ, ഇതുക്ക്ഷു!

മീമാംസകൻ മിതലായവർ:— (വിചാരം) നമ്മളം അതുക്ക്ഷുവ തന്ത ഇനിനാന്തതന്നെ കളിഞ്ഞുവണ്ണാ (പ്രകാശം) ചെ! മഹാദാവാ! തന്നെരാക്ക ഹിതശൈത ഇനിയും പറയു.

ആര്യുട്ടക്കർ:— മനംപുരം സുവത്തിനായി വലിയ പ്രവു തെക്കെലെ തുടങ്ങുന്ന. എന്നാൽ അതിന്തനിനു പിന്ന യും പിന്നായും ദിവിപരമ്പരയാണ് ലഭിക്കുന്നതു. ആ ക്ഷുദ്ധവാദാക്കവിന്നവിശ്വന്നും ആക്കാക്കുന്ന ദിവിപരമ്പരയാണി കഴിയുന്ന.

മീമാംസകൻ മിതലായവർ:— (സ്വഗതം) ഇംഗ്യാർ നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ളതുതന്നെ പറയുന്ന, അതുകൊണ്ടു വിവരമാ യി ചോദിക്കുതന്നെ. (പ്രകാശം) ചെ! മഹാപുഞ്ചയാ! തന്നെരം സന്ദുഭതനും ലോകപ്രസിദ്ധിയെന്നും രണ്ടു പുരഖാത്മക്ക്ഷേ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളി. അവയും

ಸ್ವಾತ್ಮಕ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಯಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ತನಿಗಿಂದ ಈ ಅಂಗದ ವಾಸಂ ಉಗಾಡ. ಇ ಬುಗ್ಗ ಅರಳಿ ಪ್ರಾಯಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅಂತಹ ಅಂಗದಿಯಾಗಿ ರೆಣ್ಡಿಂದ ಅನ್ನಗ್ರಹಿತವಾಗಿ.

ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿಗಳು:— ಏನಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಂಡಿತವಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿಗಳ ಗಣಹಾಕಣ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅಂತಹ ಅಂಗದ ವಾಸಂ ಉಗಾಡ. ಅಂತಿ ಕೃಷ್ಣರಂಭ ಕಂಂಬಾಗ್ರಹ ಅಂತಹ ಅಂಗದಿಗಳಾಗಿ, ಈ ವಸಾಹಂಭ ಜಿತಾಗಂಬಾಗ್ರಹ ಅಂತಹ ಅಂಗದಾಗಿ, ಏ)ಅರ್ಥಾಗಂ ಉರಂಕ್ಕಿ ಹ್ಯಾತಮಹಾಹಾಕಣ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಅಂಗದಾಗಿ ವೆಡಕ್ಕೆವಾಗಿಂದಾಗಿ. ಮಾರಾಯ ಮಾಧವಿಗ್ರಹಾಗಿ ಏಎ)ಕಕ್ಕಣ್ಣರ್ಗ್ರಹ ರೀಪ್ತಿ ವಾಚಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ. ಸಂಸಾರಿಕರಿಂದ, ವಿಂಧಯಾಗ್ರಹಂ, ಭಕ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಂ ಇತರ ರಹಾಂಶಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ ಏನಿಗಾವುಂ ಶ್ರೋತ್ರಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ. ಇತ್ತಾಗಿ ಏನಿಲ್ಲಾಪ್ರಾಣಿಕರಿಂದಾಗಿ ಕಲ್ಪವ್ಯಾಪ್ತಿಸಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ. ವಿಂದಾಗಿ ಅಂಗದ ಭೋಗಣಾಹಾಕಣಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅಂತಹ ಅಂಗದಾಗಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವಿಂದ ಅವ ರಣಂಗ ಗ್ರಾಮಪ್ರಾಯಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ. ಅರ್ತಾಗಾಗ್ರಹಂ, ಭಕ್ತಿಗ್ರಾಮಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ ಅರ್ಥಾಗಾಗ್ರಹಂ, ಕೀರ್ತನಾಗಾಗಿ, ಇತರಲೂಹವಕರ್ತಾಗಾಗಾಗಿ ಅವ ಶ್ರೋತ್ರಾಗಿ ಚೆಯ್ಯಣಿತಾಗಣ ಮಾರ್ತಾಂಶರ್ದಾಗಿ ಪರಿಯಾಗಿ.

ನೀರಂಸಕಳಿ:— ಹು! ಮಹಾವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಗೆವಣಿಕಣಿಸಿಲ್ಲಿ ಈ ಗೆವಣಿಕೆಯಾಗ್ರಹವಾಗಾಗಿ, ಕೀರ್ತನಾಗಾಗಿ, ಏನಿವಿಕಣಿಸಿಲ್ಲಿ ಅವ ರಣಂಗ ಗ್ರಾಮಪ್ರಾಯಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವಿಂದ ಅವ ರಣಂಗ ಗ್ರಾಮಪ್ರಾಯಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ. ಅರ್ಥಾಗಾಗ್ರಹಂ, ಭಕ್ತಿಗ್ರಾಮಾಗಿ ಅಂಗದಾಗಿ ಅರ್ಥಾಗಾಗ್ರಹಂ, ಕೀರ್ತನಾಗಾಗಿ, ಇತರಲೂಹವಕರ್ತಾಗಾಗಿ ಅವ ಶ್ರೋತ್ರಾಗಿ ಚೆಯ್ಯಣಿತಾಗಣ ಮಾರ್ತಾಂಶರ್ದಾಗಿ ಪರಿಯಾಗಿ.

ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿಗಳಿಗೆ:— ಅವರಾ ಪರಿಯಾಗಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲಾತವಾಗಿ ಪ್ರತಾಂಸ್ಯಾಗಣತಾಗಾಗಿ ವ್ಯತಮಾಯಿ ಭೋಗಿತರ ದಣ್ಡಿಪ್ಪಿ ಕಣಿತುಕಾಗ್ರಹ ಮಲವಾಗಣತಾಗಾಗಿ? ಕ್ರಿಂಬಾಪ್ತಿ ಕಿರಿಕಣ ಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಅರ್ಥಿಕಣತುಕಾಗ್ರಹ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮರಿಕಣತೆ ಇಮಿಲ್ಲಾಗಣತಾಗಾಗಿ ಅಲಾಗಣತ ಮಾತ್ರಂ ಪಾಗಾಗಿ ಚೆಯ್ಯಣಿತಾಗಣಿರಿ ಅಂಗ ಚಾತಕಪ್ರಾಪ್ತಿಕಣಿಸಿ ಪ್ರತಾಂಸಿಲಿಂಬಾಗಾಗಾಗಿ? ಗಣಾ

ଲ୍ଲାଙ୍ଗଙ୍କେଳ୍ଟ ମାତ୍ରଂ ମଲମିଶ୍ର. ଏହିଜଣନାଠ, ଶଂଶା
ଜ୍ଞବାସିକଷ୍ଟାଙ୍କ ଜୀବଜଗ୍ନୁକରିକଣ ମଲମିଶ୍ର ଓ
ତେଣକେବେଳେ ରାତ୍ରିପ୍ରଦେଶରେ ମାତ୍ରଂ ମଲମିଶ୍ର. ଉ
ବେଳକିମ୍ବା ଏହିକାରୁଲବ୍ୟାକରିଜ୍ଞାଯ ବସ ପକ୍ଷିକଣ ବା
ଯୁକ୍ତହେତୁକରୀଯ ସାହ୍ଯତିଗାଂ ମଲମିଶ୍ର ବେଳକିମ୍ବା
ରାତ୍ରିପ୍ରଦେଶରେ ଭୋବନ୍ତିକଷ ମୁଖ୍ୟ କାରଣାବେ. ଅ
ଶବ୍ଦକମାତ୍ରାବେଳାଂ, କିମ୍ବାକାଂ, ଦିତଲାଯାତ୍ରାତରଣ.

ମୌଖିକଙ୍କାଙ୍କ:— ଯେ! ମହାତମାବେ! ଆ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜୀବ
ବିବିଦିତ୍ୟ ପାଇ.

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତିଥିଙ୍କ:— କେବିକବିନ୍. ବୁଦ୍ଧିଗନ୍ଦିସଂପ୍ରତିପଦାଯବଙ୍କ
ଯାତାଙ୍କ ଦେବଗା, ଯାତାଙ୍କ ଦେଵଗର ପ୍ରକାଶ
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ମୃତ୍ୟୁଚାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶିକଣାବେବା, ଯାତାଙ୍କ
ଦେବଗାତ୍ କ୍ରମି ଯରିକାପ୍ରେସ୍ଟନାବେବା, ସକଳ ଦେଵପୂଜ
ପରି ଯାତାଙ୍କ ଦେବଗାଯି ବେଳିଯେ ଦାନଂଚେତ୍ୟାନ
ବେବା, ଯାତାଙ୍କ ଦେଵକରୀନ ସକଳ ଚରମରଣ
ଛିଂ ଉତ୍ତରବିତ୍ତିବେବା, ଯାତାଙ୍କ ଦେବଗାତ୍ ସକଳ ପ୍ରପ
ବେବୁଂ ରହିକାପ୍ରେସ୍ଟନାବେବା, ଯାତାଙ୍କଦେଵକରୀ ସକ
ଳ ପ୍ରପବେବୁଂ ଲାଇକିଶନାବେବା, ଆ ପରମ୍ପରାତରଙ୍ଗ
ଙ୍କ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କାନା ପରିଷ୍କାରକ. ଆ ଭଗବାନ୍ ସ
ଦାଜିତାବାନାଟ୍ୟକରିବେବାକିମ୍ବାତ୍ୟକରିବେବାକି
ବାବାଙ୍କ. ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତମିକରୀଯାଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁଟୁଳିଯ
କାନ୍ଦିନ ତରକୀ ମାରେଇ ବାହିକରିତ୍ୟବିନାମାନ୍ଦିନ.
ଆ ଭଗବାନ୍ ନିର୍ମାତ୍ରାଲବ୍ୟବଦୁରକତିସଂଭାବନାବେବାକିଲିମ୍ବା
କାନ୍ଦିନ ଗ୍ରହତିକାନାଯି, ତରକୀ ମାରେଇ ଦେବବାନ
ନାହେଲେ କାଣାପ୍ରେସ୍ଟକର୍ଯ୍ୟର ଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ.

(ଶାଖ୍ୟିକଙ୍କ ରାଜକିରଣଂ ହୁତମାତ୍ରଂ କେନ୍ତିତ୍ରକାଣ୍ଟର
ଜୀବିକାଙ୍କ ବନ୍ଦିକାନ୍ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପାତ୍ରଙ୍କାନାଯି
ପୋଛି).

പണ്ഡിതനായ വേദാന്തി:— (പ്രവർത്തിച്ച്) ഈവിടെ നി
ങ്ങൾ എന്നു പ്രസംഗിച്ചുന്നതു്?

മിമാംസകൻ:— ഈ മഹാനഭാവൻ പരമ്പരമായ അക്കു
ഖ്യാനങ്ങളും പരമഘട്ടംഖാത്മജായ ശ്രീകൃഷ്ണക്കോട്ടിയേജും വ
ണ്ണിക്കുകയാണ്.

വേദാന്തി:— (കൃഷ്ണക്കോട്ടി) എന്തോ! താൻ ഉപനിഷത്തി
നും പരിചരമില്ലാത്ത ഈ സാധ്യക്കൈ വാഞ്ചിക്കൊ
തെന്തിനാണ്? ഈ കൃഷ്ണനാണ് പരയുന്ന കമ എവി
ടെ? തൽക്കേതിനായവിടുടെ? ഘുഞ്ചാത്മമെവിടുടെ? ഈതെ
ലൂം പ്രമത്തിൽ കല്പിതാം മാത്രമാകുന്നു. യാതൊന്നും വാ
സൂചമായിട്ടില്ല.

മിമാംസകൻ:— എന്തോ! താൻ ആഗത്തിനെ കല്പിതമെന്നു പ
യുന്നു. എന്നാൽ ആ കല്പിതപ്രവഞ്ചത്തെ താൻ ആ
പ്രാമണിക്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ? താൻറെ ഈ വാക്കിനുമു
ന്റും ഒന്നുമാരുടെ ബുദ്ധിയെ ഭേദിപ്പിപ്പാൻ മാത്രമല്ലോ?
വേദാന്തി:— അതല്ല. വേദപ്രയാനമായ വേദാന്തപ്രമാണ
മാല്ലെ പരയുന്നതോ? അതിൽ പരമ്പരമല്ലാത്ത മാറ്റവും
നാമില്ല. കാണുന്നതായ സകല വിഷയങ്ങളും മുഖത്തിലുണ്ട്
ജ്ഞാനം തുല്യമാണോ. യാതൊരു പ്രമത്തിൽ ധർമ്മാദം
ജ്ഞാനില്ല, ഘുഞ്ചപാപങ്ങളില്ല, സപ്ത്രംനരകങ്ങളില്ല, ആ
പ്രമത്തിലുണ്ട് ആത്മാവിനെ ലഭിപ്പിക്കേണ്ടതോ? ഈ
കൃഷ്ണക്കോട്ടിയും മറ്റും എത്ര നിസ്സാരം! വേദാന്തവിചാരം
കൊണ്ട് മാത്രമേ ജ്ഞാനം സിലപിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനു
ഘുഞ്ചപ്രയത്നാണ് മുപ്പുകാരണം. അതെല്ലാക്കിൽ, മ
ദിച്ച കാലിക്കയായ ഒട്ടകത്തേയോ മറ്റൊരു ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ഉല്ല
രിക്ഷാത്തതെന്നോ? ശാന്തു വിചാരത്തെ ഭാഗപ്പേട്ടോടുനു
ഭവ്യമാക്കണമെന്നുമാണ്. ആ പ്രമത്തിനും സന്നാതന
അച്ചാംഖയും പിണ്ടായ ചൈതന്യമാകുന്നു; ഒപ്പെചക്കു
ഡാരിഡ്രായ കൃഷ്ണതുല്യം.

മീമാംസകൻ: — എന്നോ! നാമ്പുകയുലാപം മതി! മതി!

വേദാന്തി: — എന്നൊ താൻ ആട്ടിപ്പായിക്കുന്നതു് വേദപ്രഥാ സ്ഥാപി താൻ ചാളുന്നതു്?

മീമാംസകൻ: — വേദപ്രഥമാണം ആക്ഷം അനിഷ്ടമല്ല. പ ക്ഷേ, അരീക്കുംക്കാലിയും പ്രപബ്രഹ്മം മാരം മിച്ചറായ നാശം നിന്തും അപരാക്ഷജതാനം വന്നവക്ക് മാത്ര മേ ഉന്നാവുള്ളൂ.

വേദാന്തി: — അല്ലെല്ല. അപരാക്ഷജതാനം വക്കന്നതിനു മുമ്പ്, വസ്ത്രഗതികാണ്ട പ്രപബ്രഹ്മം ഇല്ലാത്തതുതനു; ഉചഞ്ചനു തോന്നൽ മാത്രമാണ്.

മീമാംസകൻ: — എന്നോ! മതി! മതി! താൻ വസ്ത്രഗതി ഇ രിശ്വാട്ട്. തനിക്കു മാത്രമേ അറിയുള്ളൂ.

അരീക്കുംക്കതിൻ: — (മീമാംസകങ്ങാട്ടം വേദാന്തിക്യാട്ടം) നി ഒപ്പം ശാന്തുമും കോലുപ്പലത്തിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവിൻ. അതു നിപ്പിഃഖാജനമാണ്. അതിൽ വലുതായ ത്രം ദശ ഒന്നേം പിചാരത്താൽ തോന്നു മുമ്പ് അതിനെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അരീക്കുംക്ക് പാഠം വിശദാള സദാ ഒസ വിശദന തീനാല്ലൂ ആനന്ദാനവ സ്വ, നിവിത്തം, അതിനെ ആരാരിക്കുന്നീല്ല.

മീമാംസകൻ: — (വേദാന്തിക്യാട്ട്) എന്നോ! മിണ്ണാതിരിക്ഷ. കോലുപ്പലമാണു വേണ്ട. ഇം മഹാ ഘൃതംശവൻറ വാക്കുകൾ കേട്ട കരാച്ചു വിന്റുന്നതിന്നു പം അനുഭവിക്കുക. (കൂൺഡേക്കതിമാന്ത്രിക്കം) ഓഹ! മഹാവൃത്യം! ഭവാൻ ഭേദം, ക്ഷതി, എന്നിങ്ങിനെ പഞ്ചാശ ശബ്ദം താളു പറത്തുവ ശ്ലോ. എന്നാൽ ആല്ലും വേദാല്ലുംനും ചെയ്യുക, അതിൽനിന്നു ധമ്മജ്ഞാനം ഉണ്ട് വിക്ഷേ, അനന്തരം അതിനെ അനുശ്ചിക്കുക, തദനന്തരം അതിന്റെ ഫല മുണ്ടി, ഇംഗ്രിനുന്നു പ്രഥമാണം പറയുന്നതു് ഇതിലധികം എന്നു ക്ഷതിയാണുള്ളതോ? ഇന്നിനുന്നയിരിക്കു ആനന്ദാനവന്നും തത്താലും അനുഭാവിക്കാം

ಹಲವಾರಿಗಳ ನಿಗ್ನಾತ್ವಾಗಾಗ್ನಿ ವಿರಮಿಸಬೇಕು ಎಂಣ ಪರಿಗಣ
ತರಗಾಗಿಂದಿ?

ಕೃಷ್ಣ ಕಾರ್ಯತಿಪ್ರಗ್ರಿಹ: — ಏನು ಹಾ, ಪರಿಹಾರ. ವೆಡಾಭ್ರಾತಾ ಇತಲಾ
ಯತೆಷ್ಠಾಂ ಯರಿತೆತಿ ಹಾಗಾಗ್ನಿ. ಎಂದಾಗಿ ಏನೆತೆಷ್ಠಾಂ
ಅಗ್ರಿಹಿಯಿಹಿ ಸಮಷ್ಟಿ ಶಾಂತ ಮಾತ್ರಾದ ಯರಿತೆತಿಯಾಯ
ಹಿಂತಿ. ಏನೆಷ್ಠಾಕಿಂಥ ಕೆಂಂಬ್ಲಾಖಗಂ ಚೆಯ್ಯಾಳ್ಯಂ ವೆಣಿಗೆ
ಷ್ಟಿ, ಯಂತ್ರಾತಾಗಾ ಉಣಾತ್ವಾಲ್ಯಂ ವೆಣಿಗೆಷ್ಟಿ, ಅಂಗ್ರಾಯಾಗಾ ಇ
ತಾಲಾಯವಕಳೈ ವಿಯಿತ್ರಿಪುರಾಂ ಚೆಯ್ಯಾಳ್ಯಂ ವೆಣಿಗೆಷ್ಟಿ,
ಹಂತೆಯಷ್ಟಾಂ ಅಗ್ರಿಹಿಯಿಹಿ ಸಮಷ್ಟಿ ತಣ್ಣಾಯಿಲಾಪ್ತಿಕಿತ,
ಅಂತಹ ರಥಮಾಯ ರಥಮಾಪಯ ಶಪಾವಿಗೆನ್ಹ ವಾಲಿತ ಕೆಕ್ಕಿಯ
ಅಂತೆಯಾಲ ತ್ರಂತುಹಲವಾರಿಪಂಗಾ ಹಂಚಿಪ್ಪಿಸಬೇಕುಂಣಿತ್ವಾಗಿ.
ಯಾಗೃತಿತಲಾಯ ಯಂತಕಂತ ಸಾಮೂಹಿಕಾಗಿ ವೆಡಾಸಾಂತ
ತಹಿತ ನಿ ನೀ ಉತ್ತರ ಪಿಶ್ಚತ್ತಾನಾಗ್ನಿ. ಅವಕಳೈ ಸಾ
ಯಿಪ್ಪಾಗಿತ್ತು ಇವಾಯಿತ್ತೂ ನಾಂತಿತಂ ವಿಹಿಂಜಪಂಪಯೆಂಥ ತ್ರಂ
ಲ್ಯಾಹಿತ್ರ್ಫಾಗಾ ಮಹಾಯಾರ ಪರಿಷಾತ್. ಎಂದಾಗಿ ಅವ
ಹೂ ಹಂತಿಪ್ಪಾತ್ತಿಕಾವಾತ ಅಗ್ರಿತ್ರಿಪ್ಪಾಪ್ತಿಗಾಂತಿಪಂಗಾ ಚೆಯ್ಯ
ಂತಹಕಿತ, ಏನೀ ಉತ್ತಮಾಸ್ಯಾಂತಿಪತಿಯಾಗಾ, ಲಕ್ಷ್ಣ
ಹೆಚ್ಚಾಲ ಶೋಭಿಕಿ ನಾತ್ವಾಗಾ. ಅತ್ಯಾರೆಕಾಂತ್, ಎಂ
ತ್ರಂ ಯಂತ್ರಾಂಷ್ಟಾಗಾ ಚೆಯ್ಯಾಳ್ಯಂ ಅಗ್ರಿತ್ರಿಪ್ಪಾತ್ತಿಯಲ್ಲಾವಾತ ಮ
ರೋತ ಗ ನಿ ಇಮಿಲ್ಲ. ವಲಿತ ತೋಣಿಯಾಂತಿಕಿಲ್ಲಂ ತೋ
ಣಿಕಾರಾಯಿಲ್ಲಾವಾತ ಅಂಕರಿಂತ್ ಏತ್ತುತ್ತಂ ವಾಸಿ ಸಾಯಿಕಾಂತ್ ಮಾಡಿ

ವೆಡಾಣತಿ: — (ಇವತ ಇಲ್ಲಾಗಾಗಾಗ್ರಾಯ ಗಾತ್ರಾಗಿ ಕರಿಯಿರ
ಹಿತಗಾಯಿ, ವಿಂತಹಾರ್ತಾಕ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರ್ಯತಿಪಂಗಾ) ಏಹಿ! ಮಹಾ
ಂಣಾವಾ! ಹೊಗಾಲ್ಯಾಗಾ ಶಾಂತಾಗಾಂತ ಅಗ್ರಿತ್ರಿಪ್ಪಾಪ್ತಿತಣ್ಣಾಯಿ
ಚೆಯ್ಯಾಂತಿಪತ್ತಾಗಾ ಪಾಂತಿಪತ್ತಾ ವಾಲ್ಯಾ. ಮೊಹಿತಿಗಾಂತ್ ಸಾ
ಯಾಗಾಸಾವತ್ತಾಪತ್ತಾಪತ್ತಾ ಪರಿಹಾರಾತಾಗಾತ್ರಾತಾ? ಸಾಯಾಗಾಸಾವತ್ತಾ
ಲ್ಯಾಕಿತ ಇಹಿ ಲಭಿತಾರ್ಮೋ? ಇಹಿತಿಹಿಲ್ಲಾಪತ್ತಿ ವಿರಾಗ
ಷ್ಟಂ ಹಿರಾಗಾ ಷ್ಟಂ ಸಂಸಾರಾಂತಾಯಂ ತರಗಾಯಿಲ್ಲ ಉಣಾ
ಹಿತಿತ್ತಾ?

കുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക: — ആന്നദിനാശരമായ ശ്രീകുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക്ക് നാവക്കു മുക്കി തു നാത്തല്ലുമാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കു, മുക്കിനാധനങ്ങളായ സാധനസമ്പത്തിയുടെ കമ എന്തോ? ആ കുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക്കു മുക്കിനു ഭാസ്യക്രമം തു ചെയ്യാനായി ആ സാധനസമ്പത്തികൾ തെന്നു വന്ന കാത്തുനിച്ചുക്കു ല്ലോ. എന്നാൽ ആ ഭേദതന്നുവൊടു ശ്രീകുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക്കു നാവക്കു ചിത്തനായതിനാൽ അവക്കെൽ കാണാനുള്ള ദിശയിലും.

ബോന്തി: — അവതന്നു? അവന്നു ആദരിച്ചിപ്പുകിൽ അവയയല്ലോ തിരിതെറ്റുവായ്ക്കുകയാല്ലോ?

കുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക: — ഇപ്പില്ല. ആ സാധനസമ്പത്തുകൾ ശ്രീകുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക്കു മുക്കിയും വിചിന്നില്ല. പുണ്യരികാക്ഷനായ വിജ്ഞാവിനു ലക്ഷ്മി എന്നുപാഠം, ആ ഭേദതന്നു, അവക്കു സപദേ വഞ്ഞുകളായിത്തെന്ന ഇരിക്കുന്നു. താമാഡം, അവക്കു സാധനസമ്പത്തിലും തെന്നു എന്തു കുവാണു?

ബോന്തി: — അവതന്നിനെ മോജിക്കം?

കുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക: — അവതന്നു മോജിക്കാത്തതോ? മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിച്ചില്ലോ? നാലു ഘുഞ്ചിയാമ്പണ്ടിരുക്കണം എന്തു തു സാധനസമ്പത്തുക്കെൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ, അതായു സാധനങ്ങളാണു കൂടംതു തെന്നു ശ്രീകുഞ്ചിത്തിവഗ്രനായ മനഷ്യനു സകല ഘുഞ്ചിയത്മക്കുള്ളം ലഭിക്കുന്നു.

ബോന്തി: — ശ്രീകാരാധനാത്മിതനായ ഘുഞ്ചിനു സാധനസമ്പത്തിലും ഘുഞ്ചിയാമ്പണ്ടിരുക്കിൽ, സാധനസമ്പത്തു കാണു പ്രകാശനാമന്ത്വാണോ?

മിമാംസകൻ: — ഇതിനെന്നാണെന്നുകിൽ സംശയം വരുമാല്ലോ. (കുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക്കു) മഹാത്മാവ! ഘുഞ്ചിയാത്മക്കുള്ളം കുഞ്ചിത്തിവഗ്രനിക്കു മാത്രം പഭിക്ഷിക്കിൽ അതു വിഭിന്ന പറയു.

കൃഷ്ണക്കുടി:—യാഗാദ്വാനശ്ചന്നതാലും കൃഷ്ണചാന്ദ്രാധിനാ ദിക്കളാലും യാതാങ്കുഷ്മാമ്പത്ത ലഭിക്ഷനാകവാ, അതു പുതശ്ചാത്മം നാരാധിനാശ്ചന്നകാണ്ട മാത്രം ലഭിക്കേ ഷ്ടൈന. വെദാദ്വാനം ചെയ്യാതെഴും, വേദവിഹി തന്നെല്ലായ യാഗാദിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യാതെഴും, സ്ഥാത്തക മംസാളി അനന്ത്യിശാശ്വതാജും, കൃഷ്ണചാന്ദ്രാധികളേ തന്നെശാശ്വതാജും, പിതാ പിന്നാരം താബമാനിതനാഡി ത്രിവാശ യുവൻ നാരാധിനാശ്ചന്നയം കാണ്ടമാത്രം, അന്ന് രാത്രി ദ്രശ്യാപമായും സദ്ധ്യാത്കൃഷ്ണമായും ദ്രശ്യം പദ്ധത്ത പ്രാപിച്ച.

മീമാംസകന്ന്:—എതു ഗ്രേവാൻ ഒരു റിത്രുവിനും ഇതുവയ സ്ഥാം കൊടുത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

കൃഷ്ണക്കുടി:—അതു ഗ്രേവാനുന്ന സ്വപ്നാവമാണ്. റിത്രു വാവാട്ട, പത്രവാവാട്ട, ഉർജ്ജൈഡൈക്കതിഡൈ ഗ്രേവാ നെ ആരാധിച്ചാൽ, അവൻ സദ്ധ്യാദിക്ഷാദനായ ലക്ഷ്മീപ തിശ കൈഞ്ഞുകമണിയെപ്പോലെ അതിപ്രിയനായി ഭേ ക്കുന്ന.

മീമാംസകന്ന്:—ശ്രൂദാദികളാൽക്കൂടി ദാരാദ്വാനാശ ഗ്രേ വാനെ ആരാധിച്ച പ്രീതിസ്വാദിച്ച എത്ര പത്രം എന്താണ്?

കൃഷ്ണക്കുടി:—അതു പറയാം. കേരിക്കവിന്. ഒരു ഗജേ ഗ്രു താമരാപ്പാഞ്ചയിലിന്നു കളിക്കുമ്പും, ജലവാസി യാഡി ഒരു ദിലെ കാലിൽ കടിക്കൂടി. അതിനെ വിച്ഛവി പ്പാൻ ഗജഗ്രു പല പ്രയത്നങ്ങളും ചെയ്യുന്നുകാണി. ഒന്നു സ്വദ്വാനവാതെ, ശ്രീമരിന്നു ദാരണം പ്രാപിച്ചു്, അതു ഗ്രേവാനെ വിച്ഛിച്ച നിലവിച്ചിച്ചു്. ‘അപ്പേണ ഗ്രേ വാനെ! എന്ന അന്തു യിച്ചുവരാശ ആനകൾ ബുല്ലു നന്നാശ എന്ന രക്ഷിപ്പുന്ന കഴിഞ്ഞത വിച്ച പൊങ്കു സെതു. ഇന്നി ലക്ഷ്മീപതിഖായും ജഗത്കത്താവായും സക

ଲାବଗାନିବାରକଟାଙ୍ଗମିରିକଣା ଶ୍ରୀହରିଚଯ ଛିଅ ମରାରଙ୍ଗଂ ହୁଏ ସକଟତିରିତ୍ତିଗା ରକ୍ଷିତ୍ପ୍ରାପ୍ତ କାଳିଗାଁ ଫ୍ଲୁ. ଅତୁ ଡେବାଗାପ୍ଲେ ପଣ୍ଡତ ଏବୁକଣ୍ଠରେ ବତତିର ଦୁଃଖିତ୍ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରେମିର ହୁଲପରିଚ୍ଛତାକୁ ଏବୁକଣ୍ଠରେ ବତତିର ପରିତଥରେ ତୋଣିକାଳି ଜଳକୁର୍ମିଯାଚାପ୍ରୟୁଷ ଅତୁ ଡେବାଗାପ୍ଲେକୁ ଅତୁ ମାତ୍ରମ୍ଭୁତ୍, ମେରି ଅଭେଦଲାଭ ପତିକାଳୁକଣ୍ଡାଙ୍କିଂ ଯା ତୋରାମରୁ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ କ୍ରିଟାବତ ପ୍ରକାଶିକଣା. ଆ ବକରି ଏବା ଦର୍ଶାର ମେରି କଷାଯିତି ଅର୍ଥକାରିବାଚ୍ଛବ୍ରତିକଣାକୁ ଲୁକାଶାରତିର ଶୋଭିକଣାକୁ ଏବା ଅତୁ ଲୋକଙ୍କରେତ୍ରୀରେ ଫ୍ଲୁଙ୍କ ଡେବାଗାପ୍ଲେ ରକ୍ଷିକଣାକୁ ଏବା ବିଶେଷିତ୍ କେତମା ରେ ସତ୍ତା ରକ୍ଷିତାକାରୀରେ? ଅତୁ କେତାକଣାକୁ ଏବା ଏକାନ ହୁଏ ସକଟତିରିତ୍ତିଗା ରକ୍ଷିତାକାରୀ? — ଏକାନ.

ମିହାଂସକଳୀ:— ହୁଣିକା ଗଜେଗ୍ରୁକ୍ଳ ନିଲବିଶ୍ଵିକଣେବୁର୍ମ ଡେବାଗାନତ୍ରୀବାଚ୍ଛ୍ୟ?

ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନକଣ୍ଠଙ୍କ:— କେରାକଣ. ଶ୍ରୀହରି, ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଦେଖାନ୍ତକୁ ଶେଷପ୍ରୟୁକ୍ତତିର ଶୁଣିକଣେବୁର୍ମାଙ୍କୁ, ଅତୁ ଗଜେଗ୍ରୁକ୍ଳଙ୍କ ଅତରକାଳ କେନ୍ତର. ଅତୁ କେନ୍ତ ଉତ୍ତର, ଡେବାଙ୍କ କୁ ପାପାରବଶ୍ରୀରାମ ବେଶ ଏତ୍ତିରୀର; ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେଖାନ୍ତ ରୁ ଯାତ୍ରୁଙ୍କଂ ପରିତିଷ୍ଠା, ଗର୍ବୀରାନ୍ତ କିମ୍ବିତ୍ତିକଣା ନ କୁତ୍ରର ମେତ୍ରିତ୍ତିକାରୀ ନୁହିଲାଚକ୍ରାନ୍ତର ମାତ୍ରମ୍ ଏକ ରୁତ ପୁରାପ୍ରୟୁକ୍ତ. ଅଭ୍ୟୁଧାରୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରରୀଯ ତତ୍ତ୍ଵ ବଲିରୁତ୍ତରୁ. ଅତୁ ଡେବାଙ୍କ ଅନିଜତତେଜି ଫ୍ଲୁ. ପିରାନ ବେଲୁପ୍ରୟୁକ୍ତ ତାତିବାନ ଗର୍ବୀରଙ୍କ ପ୍ରୟୁଧ ରତିର କରି ପୁରାପ୍ରୟୁକ୍ତ. ଗର୍ବୀରଙ୍କ ଗଜେଗ୍ରୁକ୍ଳଙ୍କ ନିଲବିଶ୍ଵି କଶିଯାନିତିକାରୀ ଦୁଃଖ ଏବୁତିକଣେବୁର୍ମ ତକଳ ବେ ଗରତିର ପରାନ.

ମିହାଂସକଳୀ:— ହୁତ୍ ଏକାରପ୍ରୁଣ ଅନ୍ତର୍ଭବତିତାନୀ. ବାଯୁ

ബേശാത്തക്കാളിയും മനോദിഖാത്തക്കാളിയും അധികം ഒരു തത്തിൽ ഗജസ്രം പറന്ന വരല്ലോ.

കൃഷ്ണക്കർക്ക്: — അത്രെ തമെന്നാണ്? വാഴവിനാം മനസ്സിനം എന്നതാൽ ശക്തിയുണ്ടോ, അതു ശക്തികൾ തുടിഹരിയുടേതാണെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമാണെങ്കിൽ അതു ശ്രീഹരിയെ സ്ഥാനത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കും ഗജസ്രം രണ്ട് ചീരകൾക്കും വായുവിനോളാളിയും മനസ്സിനക്കാളിയും അധികം കരിയിട്ടുണ്ടോവുന്നതോ അത്രെ തമാഞ്ഞാ?

മീമാംസകർ: — പിന്നെ ദേശവാനന്തരവെയ്യു?

കൃഷ്ണക്കർക്ക്: — ദേശ വാനാവാട്ടു, ഒരു കരത്താൽ ഗജേന്നും അനുരാധിക്കണ്ണ താമരയ്ക്കുവിശന വാൺഡി, മഹാരാജ കരത്താൽ അതു ഗജേന്നുന്നു നന്തുതന്നാട്ടുന്ന ജലത്രിക്കിനിനു വലിച്ചുടക്കുത്തു മഹാരാജ കരത്തിലുംജു ചക്രവർക്കാണ്ടു കോപത്രംഗം നന്തുതന്ത്ര അവരുത്തു. മഹാരാജ കരത്താൽ ഗജേന്നുനു പിടിച്ചു സംഭവിപ്പാതൊന്തു അലിംഗനം, ചെയ്യു. അപേപ്പാർ അതു ഗജേന്നും ഇന്റു ദിലമണിപ്പോലെ സുന്ദരകാന്തിമാനായും ചതുർജ്ജശ്രേണിതനായും കനകത്തുല്പര പീതാംഖരയരനായും ശ്രീഹരിജോടു തുല്യനായി ശ്രേണിച്ചു.

മീമാംസകർ: — ശ്രീഹരിക്ക് ആജന്തായ കേരളപ്പാൻ സമത്രം സേവകനാർ ആകമിച്ചു?

കൃഷ്ണക്കർക്ക്: — അസംഖ്യ, ഉണ്ട്. അതിൽ ചിലരു പറയാം. കേരളം ആണ്. ലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായി അതിബുദ്ധ വാനാശ ആദിശശമ്പിശ്ചു? അവൻ ശ്രീഹരിയുടെ സേവകനാണ്. ഈ ത്രിഖണ്ഡാശ തു താൻഡാ ശിരസ്സിൽ കുട്ടിക്കാനതുല്യമായിട്ടാണ് വച്ചിച്ചുംകാണിക്കണ്ണത്. പിന്നെ, ശ്രീക്കിവന്ദപ്രാഥമികളായ ശ്രീചുന്നോരു സംഘാരം ചെയ്യു ശ്രീപരമേന്ദ്രതന്നുണ്ടുണ്ടോ, അതു ഒരു ബനം ശ്രീഹരിയുടെ സേവകനാണ്; ശ്രീഹരിയുടെ പാദത്തിന്മുകളും സ

ദാ നിരസ്സിൽ ധരിച്ചാകാണ്ടതാന ഇരിക്കുന്നു. പി ഩ, അതിസമർപ്പണയ പ്രൂഹാവിനെ കേട്ടിട്ടില്ലോ? അ സ്വന്നധാരമാനും കൂടാതെ അനവധി പ്രൂഹാബ്യദി ഒഴിവും സൗഖ്യികമാനും ആ പ്രൂഹാവും ശ്രീഹരിയുടെ സേവക നാണ്യം. അനവധി പ്രൂഹാബ്യദി ദാതാവാൻ കൂടാതെ പ്രകാശിക്കുന്നവും, ആ ശ്രീഹരിയു സൗഖ്യത്തിൽ വധിച്ചുകൊണ്ടു മരണവേഗത്തേക്കാം അ ധികമായി ആകാശത്തിൽ പറക്കുന്ന ഗജവും സാമ്രാജ്യം ആരാഞ്ഞ പറവാൻ കഴിയും ആ ഗജവും ശ്രീഹരിയുടെ സേവകനാണ്. ഇനി അതിസമർപ്പണയ ഒരു ഘറിസേവകനാണ്. അത് ഇംഗ്ലീഷ് അദിത്രുനാണ്. അനവധിജനങ്ങളിൽ നിന്നെപ്പുട്ടു ഇംഗ്ലീഷ്, തോണിക്കലാ രനില്ലുത്തതോണി ജലത്തിൽ മുണ്ടുന്നതുപോലെ, രാത്രി ഭോധം ഗാഡാസ്യകാരിസമുദ്രത്തിൽ മുണ്ടിപ്പോകുന്നു. കൈണാനിയിംബാധ ശ്രീഹരി വരാധമായി അവതരിച്ചു ഭേദ ജലത്തിൽനിന്ന് ഉല്പരിച്ചതുപോലെ, ജഗത്വൃജു നായ ആദിത്രുന്ന ദിനങ്ങൊരുവനു ഭേദിച്ച ഉല്പരിക്കുന്നു. അഞ്ചിനയുള്ള പുൽനു തുല്യനായി മരാക്കുന്നോ? പി ഩ ഭഗവാൻ സിംഹാസനസ്ഥിതനായിരിക്കുന്നോ, തൊഴ്ത്തു സേവിച്ചുവുക്കണ്ടു വില്പന്നു ആ പാകശാസന നായ ദേവന്റും ശ്രീഹരിയുടെ സേവകനാണ്.

മിശാംസകൾ:—**ശ്രീഹരിക്ക്** അതിസമർപ്പണമാരായ സേവക നാൻ ഇരിക്കു, ഗജഗ്രൂഹ മോചിപ്പിപ്പുന്ന താൻത നെ ഓടിപ്പോയതാനുണ്ടോ? ഇതു വലിയ കൊതുകം താനു.

കൂൺഡക്ടാൻ:—**ശ്രീഹരിക്കുന്നവാരാധ സേവകനാർ** ഇരി ചെ താൻതെനു ഓടിപ്പോയതു കേതവാശുല്യംനിമിത്ത മാണു. അതു കൊതുകമല്ല. ഭര്യാമാത്രസ്ഥിതനായ ഒരു സാമ്പ്രദായകരാജാവ്, താൻാ വുത്രുന്ന കുടികളുംകൂടി

കല്ലത്തിൽ കഴിഞ്ഞുവരി ജലത്തിൽ മനസ്സേപ്പാവയന്ന കേട്ടാൽ, മുത്തബാസ പ്രസിദ്ധം താൻതെന്ന കാടിപ്പാ കാന്തു സാധാരണയാണെപ്പോൾ അതുപൊലെ ശ്രീഹരി ഭക്ത വാദിപ്പുംനിമിത്തമാണ് ഒടിച്ചത്.

(മൃഖാംസകൾ ഭഗവാന്റെ ശ്രദ്ധവാസ ചുരുത്തു കേട്ട് ഈ ദിവി എന്നുള്ള ഗൈവാനയാണ് ജേജേശ്വരത്തെന്ന നിശ്ചയി ആ ഗൈവം ആന്തിനാ നിപോഷി)

ബദാന്തി :—(ബിചാരം) സാധനചത്രജ്ഞങ്ങളെ അപ്പുമകി ലും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ജനാനാത്മകൻ' അധികാരിയപ്പാ തെ എറിബന്നു അതയ്ക്കുലമെല്ലാം ത്രജ്ജിഞ്ഞുമഹർഷം നാശം വാക്കക്കളേക്കാണ്ടുമാത്രം കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ. പരിനുഭവായ ഷൃംഗാർപ്പാമണ്ഡലം, വാക്കിൽമാത്രം ഉള്ളി. മനസ്സിലാവാട്ടു പ്രേമജനാനംതിനു വിജയഭായ വിഷയത്രജ്ജി മാനാജ്ജത്. ഈ ദിവിനുള്ളിൽ വൃത്തിക്കാണ്ട് ആ എജന്തരനം ലഭിക്കുമെന്ന വിചാരിക്കുന്നവക്കും നരകമല്ലോ ഒരു മാരാത്രം ഗതിയാണോ? അതുക്കാണ്ട്, നിയുക്തിയും ഭോട്ട് ശ്രീക്രിസ്ത്യാദാരവിഹാരജനങ്ങളും കാലംകഴിക്കുന്നവൻതെന്നാണോ യന്നും. അവനു കരണ്ണാനിധിയാണും ഭക്തപ്രാഥനായമിരിക്കുന്ന ശ്രീഹരിയുടെ കാരണം സ്രൂപദജ്ജിമിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകയാൽ, ശ്രീഹരിയുടെ ഗുണകീത്തനവും തത്ത്വവിശദവും തന്നെ ധാരാണോ ഒരു ക്ഷസ്ത്രാധനങ്ങളിൽവെച്ച് എറിബവും നല്ലതെന്ന നാശതുന്നുനു. (ശ്രീക്രിസ്ത്യാദാരനോട്) ഹോ! മഹാവുദ്ധഃ! ഗൈവാന സേവിക്കുന്ന ദിനു കാർണ്ണം ഗൈവാന്റെ ഒക്കവാസച്ചര്യവും ദശാലൂപത്പരവുമാണുന്നവിന്തു. ദാനന്ദി ലതപം ശ്രീഹരിക്കില്ലെന്നോ? ദാനമില്ലാത്തവന്നും സേവകാണ്ട് എന്നു പ്രഭാജനമാണോ? സംഭേദ്യത്വാനാവിനെ യാപ്പു ഭരുമാർ സേവിക്കുകയുള്ളൂ?

ക്രിസ്തുമനസ്സ് :— ദാനന്ദിലുത്പന്നോ? ആത് അതുത്രംതമായിട്ടും ഇംട്ട്. ശ്രീഹരിജക്കാരി ദാനന്ദിപ്പൻ മുന്നലോകത്തി

ഥും മരാക്കം ഇല്ല. ആ ശ്രീഹരി ശത്രുക്കർമ്മക്കുട്ടി മോ
ക്കസാമ്രാജ്യത്തെ കൊടക്കുന്നവനാണ്.

വെദാന്തി:—എല്ലാശത്രുക്കർമ്മക്കാണ് ശ്രീഹരി മോക്കസാമ്രാജ്യത്തെ കൊടുത്തതെന്തെന്ത്?

ആക്രമിക്കേതൻ:—കേരളിക്കൾ. ദരിക്കൽ പ്രൗഢ്യാദിപരമുഖിയായ ശ്രീഹരി, ത്രിമിശ്ര ഭാഗത്തെന്നാരായ ദിശയിൽ
നിന്മാധിപ്പാനായി, അദ്ദേഹത്തിൽ വസ്തുദേവചുത്രനായി
അവതാരംചെയ്തു. കംസദയത്താൽ, വസ്തുദേവൻ;
അതു പുത്രനാന ശ്രീഹരി കാണ്ടിപ്പായി നാമപത്രാ
യായ അശാദയുടെ കിടക്കാൻ കിടത്തി മടങ്ങിപ്പോ
നു. പിന്നെ ബാലാലാതിനിയായ പുതനരൈന്നപേരാ
യ ഒരു രാക്ഷസി കംസന്റെ കല്പനപ്രകാരം സൂന്ധനാളിൽ
വിഷം തേച്ചു ആക്രമിക്കുന്ന സൂന്ധനപാനംചെയ്തിച്ചു. ആ
ശ്രീഹരിനാവാടി അവധിക്കു മോക്കക്കുട്ടി ദിശ്യമോയ
ഉത്തമപദ്ധതിയും കൊടുത്തു. പിന്നെയും, ആ ഏതു
ലോക്കുന്നാമൻ സദാ വിദ്യേഷിയായ ശത്രുവാലനു, ഒരേ
വേദനാക്കട്ടി ദിശ്യമോയ പദ വിനായകാടുത്തു. ഇങ്ങി
നെ പലതുംണി. ഇന്ത്രനീലസമാനവസ്ത്രം സൂര്യരാംഗ
നം ആശ്രിതനാക്കു കല്പകപ്പുക്കുവുമായ ശ്രീഹരിയെ എല്ല
തുവിയാമക്കില്ലും മനസ്സിൽ സ്വർത്തും, ആ ശ്രീഹരി
അവക്കുവാടി സംസാരദിവ്യതയും നിലപ്പിച്ചു വുന്നരാവു
ത്തിരുവിതമായ ഉത്തമപദ്ധതിയും കൊടുക്കുന്നു. ശ്രീഹരി
സ്വീകരിക്കുന്ന കാമത്താൽ ജാരസൂര്യനുകൊണ്ടുമാത്രം ശ്രീഹരി
യെ മുഖിച്ചു. ഡേവശത്താൽ കംസനും ശ്രീഹരി
യെ മുഖിച്ചു.

വെദാന്തി:—ഈനെന്നെന്നാരിസംഗതഃ? കാമജ്ഞം മുതലായ അ
നവധി ക്ഷേരകമ്മണ്ണഭാംഗക്കുട്ടി ദിശ്യമോയ പരബ്രഹ്മവ
സ്വാവ കാമത്താൽ തന്നെ ശ്രീഹരിക്കു മുഖിക്കു
യോ? പരമാത്മാതാന്തന്നെ. എന്നതകില്ലു ഒരു മനസ്സുന്നൊ
ട്ട ദേപ്യദിശായാൽത്തന്നെ മനസ്സുക്കു നടക്കം സംഭവിക്കു

ನಾ. ಶ್ರೀಭರಿಹಿಕಲ್ಪಂಚ ಡೆಪಂಟ್‌ನಾಯಾ ಡೇಪಂಟ್‌ನಾಯಾ ವಿಭಾಗ
ಪಾರಮಾತ್ಮಿ ಅವಿಶ್ವ ಏಂಎಂಲ್ ಪರಿಷತ್ತಾತ ? ಅರ್ಥತ್ತಂತಂ
ತಾನಾ.

ಕೃಷ್ಣಭಕತಿ:— ಇತರನಾತ್ಮಕತಮಾನಾ? ಅಂತು ವಸ್ತುಭಕತಿಯ
ಲ್ಯಾ? ನೊಕಳಿ ಡೆಪಂಟ್ ಏಂಎಂಲ್ ತಾನಾತ್ತು ಉದ್ದೇಶವಿಂದಿರುತ್ತಾ
ಬಣಹಿಲ್ಯಂ, ಅಂತು ಶ್ರೀಭರಿಹಿಕತ್ ಚರ್ಚಾತ್ ಸಂಸಾರ
ನಾರ್ಥಾ ವೀಕಾಂ. ಏಂಎಂಲ್ ಉದ್ದೇಶ ಚುಂ ಮಾಲಿಗ್ರಾಹಿತ್ಯಾತ್ತಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಿತ್ವತ್ತಂ ಗಂಗಾಜಲತ್ತಾತ್ ಚರ್ಚಾತ್ ಗಂಚೆಗಂ್ತಾತ್, ಅಂತಿ
ನಿಂಂಳವ್ಯಂ ಪಾಪಾರ್ಥಾತ್ ಚುಂ ಪಾಪಕಜಿಲ್ವಮಾತ್ತಿತೀಕಾನಿ
ಲ್ಯಾ? ಕಾಮವ್ಯಂ ಇಲ್ಲಾತ್ ತಾನಾತ್ತಂ. ವಿಷಯವಸ್ತುಕ್ಕೆ
ಇಲ್ಲಿಯ ಹಂಡೆ ಡೆಪಂಟ್‌ನಾ ಉಣಿಕಾಯಾತ್, ಕಾಂ ಅಂಂದೆ
ಒತ್ತ ವಲ್ಲಿಸ್ತ್ರಿಕಣಂ. ಡೆಪಂಟ್ ಡೆಪಂಟ್‌ವಸ್ತುವಿಂದ್ರಿ ಸ್ಥಂ
ಣಾಯ ಸತ್ಯ ಉಣಿಕಣಂ. ಅಂತು ಕಾಂತ್, ಗೋಪಣ್ಯಿಕರ್
ಹಿ ಕಾಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಗಂದ ಅಂಂರಾಗಾತ್ ವಲ್ಲಿಸ್ತ್ರಿಷ್ಠಿ. ಈ
ಗ್ರಂತಾಲಾಭಿಕಾಳಾದ ಮಂಣಿಯಿಂ ಡೆಪಂಟ್ ಕೃಷ್ಣಸ್ಥಂಣಾಯವ
ಲ್ಲಿಸ್ತ್ರಿಷ್ಠಿ.

ವೆಂಡಿ:— ಇತಿಂದಿನಾಯಾಬಾಹಿತ್ ಭಕತಿಯಾಂತ್ ವಿಂದಿಯ
ಮೆಂತಾ?

ಕೃಷ್ಣಭಕತಿ:— ಅಂತಾ? ಪರಾಯಾ. ಕೆರ್ಲಿಕಳಿ. ಭಕತಿಯಾರ್ಥ ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣಾನ ಏಂಪ್ರಾಣಿ ಅಂಂರಾಗಾತ್ತಾತ್ ಭಕ್ತಿಕಳಿತ್ಯಂ ಮಂದ
ಇಲ್ಲಿ ವಿಷಯವಸ್ತುಕ್ಕೆಳಿಯಿಂದಾಗಿ ವಿರಂಭಿಕಳಿತ್ಯಂ ಚರ್ಚಾ
ನಾ. ಅವರ್ ಕೋರ್‌ಮಾಹಿತ್ಯಾತ್ ತಾತ್ತಾತ್ ಪಾಲಹಾನಾ? ಕಾ
ಣಾತ್. ಯಾವಾತ್ ಮಂಣಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಧಿ, ಅರ್ವತಿಪಾತ್ರ
ಹಂಲಾಭಿಯಿಂ ಪ್ರೀತಿ ವಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಷ್ಠಾಕಾಣ್ತಾ, ಲಕ್ಷ್ಯಿತಾಯಿಂ
ಲೆ, ಅತ್ತರ್ ಯಿಕಾಣಾತ್ ತಾತ್, ಅತ್ತ ಅರಂಭಾ ವಾತಾಗಾಗ
ಅವಿಕಾಣಾತ್ ಯಾಧಿ ಅಂತ್ರಾಯಿಂ ವಸ್ತುವಿಂದ್ರಿ ಏಂಎಂಲ್ ಕಾಂ
ಹಿಕಣಿಂ ವಿಂದೆಯಿಷ್ಠಿ ಯಾಧಾರಾಯ ಭಕತಿಯಾರ್ಥ ವಿಯಿತ್
ಹಾಂ ಕರಣಾತ್ ಶ್ರೀಭರಿಹಿಕಾಣಾ. ವಾಕಾಹಿತ್ಯಾತ್
ಶ್ರೀಭರಿಹಿತ್ಯಾದ ಇಣಾಗಣಾವಣಿಗಾತ್ ಚರ್ಚಾನಾ. ಕಾ
ತ್ತರ್ ಕೆರ್ಲಿಕಾಣ್ತಾ ಶ್ರೀ ವಣಾ ಚರ್ಚಾನಾ. ಏಂಎಂಲ್ ವೆಂಡಿ, ಅವರ್

സർവ്വാംഗങ്ങളാലും അതു ഒരു ലോകത്തുനാട്ടാന് പരിചരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഭീമവൈസ്യവായും ദക്ഷസിന്ധവായും മിരിക്കന്ന ശ്രീഹരിയെ സേവിച്ചുകാണ്ടുതന്നെ അവർ ജീവിതകാലത്തെ സാമ്മാനിക്കുന്നു. സപ്തസ്ത്രതയാവട്ടി അപവർദ്ധിതയാവട്ടി അവർ സൗരിക്കനില്ല. വിശേഷിച്ചും, കൃഷ്ണക്കത്തമാക്കുന്ന റണ്ടു കാലുകളിലും ഭോഗമോക്ഷണം ടാങ്കങ്ങളായി ചേന്നിരുന്നു അവരുടെ പരിപരിക്കുന്നതിനാലുണ്ട് അതു ഭോഗമാക്ഷണം ദിക്കും ചൂഞ്ഞാമ്പ്രാജിൽ വെച്ചു വെവരിച്ചുപറ്റം നിബിച്ചിച്ചും. ഇതാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം. ‘എന്നും ക്രൈസ്തവ ക്രൈസ്തവാർ അന്നു ചിന്തക്കാതെ എന്നുന്നതെന്നു കിരുചും ഉപാസിക്കുന്ന വോ, അതു ക്രൈസ്തവ ഭോഗക്ഷമതയെ തൊൻ തന്നെ വഹിക്കുന്നു’ എന്നും മാറ്റം ശ്രീകൃഷ്ണൻ മുത്തേകും ‘ജീത് തീരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മിട്ടണിക്കും’.

വേദാന്തി:—(വളരെ പശ്ചാത്യാവത്തോടൊപ്പം) അസ്മൈയോ മഹാഘതശ്വാ! പുംജിഖാജ്ജിതവുണ്ടുവുക്കുതിരിഞ്ഞു മധുരമലമാക്കുന്ന ശ്രീഹരിയിക്കൽ അന്നരാഗവുത്തിയായി പ്രകാശിക്കുന്നതും. അതുകാണ്ടു തൊൻ സകലഗാന്തു തപാംബള അരിഞ്ഞുനാവനാശകിലും, പുംജ്ജിതവുണ്ടുവുക്കുതിയും ഹിന്ദുയത്രാകാണ്ടു, വിഷ്ണാസക്കരണം മൂഡബുദ്ധിയുമായിട്ടു കേവലം ഒരു മദിച്ചു വുഡഭേദത്തേപ്പോലെയായി വേണ്ടും. കുഴ്റാ! ലഘുക്കണ്ണായ ദ്രുഢക്കണ്ണാട്ടി ഗ്രണ്ടാവാനാരി ലേ ഭേദം പ്രസാദിക്കുകയുള്ളൂ; ഗ്രണ്ടാവിനന്നാരിൽ കൃപ പാചയുന്നില്ല. അപ്പിനന്നയിരിക്കും, ഒരുലോകത്തുപുംജായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കേവലം ഗ്രണ്ടാവിനന്നയും എന്നിൽ കൃപ ചെയ്യുമോ?

ആര്യും ക്രിമപ്രവും മഹതപ്രവും മറ്റൊം ആകൃഷ്ണന് വിചാരിക്കുകയില്ല. “സദ്യമന്ത്രങ്ങളും തൃജിച്ച് എന്നുന്നതെന്ന ഗംഗാം പ്രാപിക്കുക; തൊൻ നിന്നെന്ന സകല പാപങ്ങളിൽനിന്നും ദോഷപ്രിക്കുന്ന ശാശ്വതം” — ഈ പ്രാണിന്നെന്ന ശേഖാൻ പ്രതിജ്ഞയുടെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദക്ഷിണവിഭാഗം സദാ സേവ്യനായ ശ്രീഹരിക്കു പ്രൂഹാ ദിദേവമുന്നായജ്ഞാട പൂജായ സ്ഥിരപ്രിയും ശവസരമില്ല. അംഗിനന്മുഖി ശ്രീഹരി ശേഖാക്കല ധാരിക്കുന്നതും ഒരു വാര്യനാടി, കയ്യിൽ കോപും ചുമലിൽ കംബേളവും വധിച്ചു, പരത്രക്കുടിക്കുള്ള മേജ്ജുനു. അതോടു ശ്രീഹരിയുടും അംഗിനന്മുഖി, കൂദാശാക്കൾ, പൊരംബാലമാ രോട്ടിന്മുഖി വാഴക്കർമ്മ പാച്ചുനുംവും, അതു ശ്രീഹരിയും ശേഖാക്കല ചുഡികൾ യദിമുഖം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദക്ഷിണവിയുടെ ലിലാവിലാസങ്ങളിൽ നിന്മുഹനായ ശ്രീഹരി, ശേഖാപ്രസ്തുതിക്കുള്ള മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചു, തൊൻ തന്നെ പരി മാസകമകാളി പറഞ്ഞു. അതുകാണ്ടു, ശേഖാൻ ഭക്തപരാധിനന്നാണ്. സ്വന്തതെന്നെന്ന ഭക്തനൂരിൽ കൂപചുള്ളുവന്നമാണ്.

വേദാന്തഃ—ശേഖാന്ന് ധീനജനങ്ങളിലും കൂപാലുപ്പ തെത്തു കേരിക്കുന്നും, ശ്രീഹരിസേവനത്തിൽ ഉത്സാഹം മുന്നാവുന്നു. അതുകാണ്ടു അതു വിസ്തുരിച്ചു പറയുക.

കൃഷ്ണക്രിമാന്ത്രിക്—എന്നാൽ കേരിക്കു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ശേഖാക്കല വാസികളിൽ കാണിച്ചു കൂപചോലു പ്രാഥാദിദേവകളിലാബന്ധം, സദാപ്രാന്താശീപരമാരായ യോഗികളിലാബന്ധം, കാണാച്ചിട്ടില്ല. അതു ശേഖാപനാക്കങ്ങവണ്ടി കാട്ടതീരിനെ വാന്നു വെച്ചു; ദക്ഷനായ ഔദ്ധ്വത്തിനെ പാദപല്ലവ തന്താൽ മദ്ധ്യിച്ചു; മുംബലമായ കരപല്ലുബത്താൽ ശേഖാവല്ലന ശിരിശു ധരിച്ചുകാണ്ടുന്നും.

വേദാന്തി:— ഒമ്പിപ്പൂർവ്വ വന്നതുകാണ് അഖിജിയ നിലപ്പിള്ളി ആം ദശ്രാസ്യാത്മകാണ്ട സപ്പുത്രത മദ്ധ്യിച്ചു. പദ്ധ്യത്വത്വതു ഇളക്കി പാഠിച്ചത് എന്തിനായിട്ടാണോ?

കുഞ്ചിക്കരിൻ:— ഒരിക്കൽ പുരാഖ്യാതതമന്നായ കുഞ്ചിൻ ദേവേന്ന ഗാഥക നാഗാത മുടക്കിയതിനാൽ, ക്രൂഷ്ണനു ഇന്റു, ഗംഗാത അകാലവധി ചെയ്തു. ക്ലൂക്കൾ പോലെ വീഴിനാ ജലധാരകാളി സഹിപ്പാൻ കഴിയാതെ ശോകലവാസികൾ ആക്ഷലദായി ഭോജിച്ചു. തുറന്തി തവസലായ ശ്രീകുഞ്ചിൻ അവകാട ദിവപാതതു സഹിപ്പാനാള്ളുതെ താൻ വിന്റുവാണന്ന ഭാവം നാനോ അതിമുട്ടലമായ കദവല്ലവത്താൽ ശോഖഭ്രംഗപദ്ധതതെ എടുത്തു ശോകലവാസികൾ അതിനടക്കിയിൽ തിരിച്ചിരക്കിച്ചു.

വേദാന്തി:— ഒഹ! മഹാത്മാവാ! സംസാരസമുദ്രത്തിന്റെ കപ്പുൽക്കാരാഡി നംസിംഗാദി അവതാരങ്ങൾ ഇനിച്ചും ഉണ്ടാല്ലോ? ഈ ശ്രീകുഞ്ചിക്കരി ഇതു ആദരം വരവാനും കാരണമെന്നോ?

കുഞ്ചിക്കരിൻ:— നാംസിംഗാദികളായ അവതാരങ്ങളും ക്രൈക്കണ്ടി ഗാർഡിന്റാണകിലും, അതുകളിൽ കുഞ്ചിയമായ ക്രൂയാദിവശം കാണുന്നു. ഈ ശ്രീകുഞ്ചിന്റെ ലിതി വിപരിതഭാണ്ട്. കേരിക്ക. ദേവഗ്രും ശോകലവാസികൾ ഉപദിച്ചപ്പേണ്ടും, ശ്രീകുഞ്ചിന് ക്രൂയമാവാക്കുമോ യഥാവക്കു വ്യാജമാവാക്കു, ഒരുംതന്നു, ഉണ്ടായില്ല. അതി കൂചാലുബായ ശോഖാലകുഞ്ചിൻ, സപതേ ഉള്ള സ്വാദം വക്കതാട, പദ്ധതവതു ഉച്ചതിപ്പിച്ചിച്ചു. തുറന്തിതന്മാരുമുക്കിച്ചു. വിശാഖിച്ചു, മരജ്ജ അവതാരങ്ങളിൽ ഇതു അത്രതചരിത്രങ്ങളില്ല. നോക്കാ! മുന്നലോകങ്ങളേ യും മദ്ധ്യപ്പാൻ സമർപ്പായും. ലോകാപദ്ധതിനിന്നിരാ യുദ്ധിക്കുന്ന പുതായെ സൗന്ദര്യപാനത്വം ശ്രീകുഞ്ചിന്റെ ക്രിപ്പിച്ചു. പിന്നു, മലന്തകിടക്കണമ്പോൾ അതിസുക്തം

മാരമായ പാദാർധവിന്ദത്താൽ, അവും മുഖ ശക്താസും നാനു നാലിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ഒരിക്കൽ ശോകലും ഒരു ഉപദേശിക്കുന്ന ബന്ധായ തൃശ്ശൂവാത്തനെന്ന അസുരനു കഴുതിൽ തെക്കി എക്കാനു. പിന്നെ, കാളി മഹിഷമിന്റും മായ യൗമാജലവും പരാബാചുവും നിന്നും മരിച്ചു. വരായ ശോപബാലമാരയും പരന്നുകൊള്ളും കൂപാദിപ്പിക്കാണ്ടും ഭീമിപ്പിച്ചു. ആ കാളിയാൻറെ ഘണ്ടാങ്ങളിൽ കയറി മുത്തംചുവയ്ക്കും, അവരുടെ മാത്ര ശമിപ്പിച്ചു, യമനാജലത്തിൽനിന്നും കാളിയാനു എടുപ്പി പാശിക്കും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെന്നും അത്തുന്നേരെ പരഞ്ഞതാൽ അവസാനമില്ല.

പാദാർദ്ദി:— എന്നാലും കിരാച്ചുകൂടി പറയും. അക്കുവന്നു ചെയ്യാൻ തുപ്പിവരുമോ?

കൂൺക്കന്നു:— ആ ശ്രീകൂണ്ഡൻ, മുദ്രാവന്നതിൽ എവിടെ നിന്നു വേണ്ടാനു ചെയ്യുന്നവീം, സകല ശോപാലും കൂടും ആ കുറഞ്ഞതിൽ അവിടു എത്തും. അതു് അംഗ്രേഷമല്ല. പ്രേമാദികളും അവനുകൂട്ടി വേണ്ടാനു തെരുക്കേം മാത്രത്തിൽ ശ്രീകൂണ്ഡനു കാണുവാൻ ഉത്സാഹംതൊക്കുകൂടി, ‘ഈാൻ മുമ്പിൽ, ഈാൻ മുമ്പിൽ’ എന്നു ചെയ്യുട്ടുവോക്കില്ലും, ഇങ്ങനെ ഒരു മഹത്പും കണ്ണിലും കാണുന്നില്ല. ശ്രീഹരി പാല അവനാരങ്ങും ചെയ്യിട്ടുവോക്കില്ലും, വേണ്ടാനു അവും രജിപ്പിച്ചുവാല്ലു. വിശദയിച്ചു്, വേണ്ടാനു അതാൽ മോഹത്തവിതകളായി കാടിവരുന്ന ശോപാലും കളിക്കും ചിലർ പ്രതിവെസ്യ, നിമിഞ്ഞു നിങ്ങളുണ്ടിവാനാംവായി. അവങ്ങാട്ട ദശവാത്ത അവിജയത്തും ശാലുവായ കൂൺ അവക്കും സമീപസ്ഥിതനായി വേണ്ടും. ഇങ്ങനീ നെത്തോനു, പതിനൊരുവാത്തും ഭാംഗരാട്ടം എടുക്കും കൂലത്തിൽ ശ്രീധിച്ചതായ അത്തുമഹത്പരതയും

അവതാരത്തിൽ കാണിച്ചിറിക്കുന്നു. അതിഖാലുത്തിൽ തന്നെ കൃഷ്ണ എടുത്ത മചിചിൽ വെച്ച് സൗഖ്യപാനം ചെയ്തിങ്ങനെസ്ഥിച്ചു, യദോദ, തന്റെ പുത്രന്റെ അസാധാരണാലാവസ്തുവരക്കും വിസ്തിരായതിനാൽ, അതു കൃഷ്ണ ശ്രീംഭഗവത്രജിതാൽ തന്നെ വദാരാവിന്റെ ത്രിൽ പതിനൊല്ല ലേപക്കുന്നേജൈയും പ്രത്രക്ഷമായി കാണിച്ചു. പിന്നെയും, ഒരിക്കൽ കൃഷ്ണൻ്റെ മഹിലയിൽ ഏറ്റനു കേള്ട യദോദ താൻറെപ്പറ്റുമാരായി സൗചിപ്പിച്ചുകാണും, ‘കൃഷ്ണ! എന്തിനാകിട്ടു മഹിലയിനും? ദൈർഘ്യം വാലും ഏവണ്ണയും എത്ര ദേശാഭക്തിയും ക്ഷുണ്ണക്കുതെന്തെ?’— ഏറ്റനു ചോദിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ നിന്മനക്കാർ പ്രായപ്പറ്റുമുന്നിനന്നാണും ഏറ്റനാശം കൊബാവാവത്താവല്ലാഡോ ലെ, ദൈരുലോക്കുത്തിലുള്ള സകല പ്രായപ്പറ്റുന്നേജൈയും തന്റെ വദനാവിന്നത്തിൽ കാണിച്ചുവാക്കാട്ടു.

വേദാന്തി:— ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ പുണ്ണാവതാരനാണോ?

കൃഷ്ണക്കതനി:— പാഠനാണോ? അതല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ചാലാരവിനും സവനരസികനായ അഞ്ജുനനും യുദ്ധാരംഭത്തിൽ വിസ്താരത്തു കാണിച്ചതു്? അഞ്ചിത്തായിരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണന്നായാണു് ഭാഗ്യവശാൽ തന്മൈമാം സേവിക്കുന്നത്.

വേദാന്തി:— ഇതുായല്ലോ മഹത്പരിശുഭ്രാന്തനും ഗേബാനനും സേവിക്കുന്ന ന്മൈമാം ധന്തുമാർത്താന. അതിരിക്കുന്നത്. ഗേവത്ക്കേതിഞ്ഞുന്നുമാരുടെ ശത്രുവാണോ?

കൃഷ്ണക്കതനി:— അതു പ്രത്രക്ഷമായി കാണുന്നില്ലോ? ഇനിച്ചും, മഹാരാധിവാംഗിനരക്കുന്നേജൈത്തിൽ കിടന്നാഴുന്നും, കഴിയുകതന്നു. ശ്രീകാർണ്ണരാജകാണ്ഡാലും ദിവു പ്രാപമായ സംഭാരം സാഗരത്തെ കടക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

വേദാന്തി:— അല്ലോ മഹാപുരാണാ! ഇതു കേൾക്കാം. ഏ നിശ്ച എവരാശ്രമന്നത് പ്രത്രക്ഷാദൈപ്പുംപുരാലു ഉ

ണാവുന്നതയില്ല. റാന്തിസുവദേഹം വിഷ ഉസക്കന്നായ എൻ്റെ പ്രദയത്തിൽ എന്നിരുന്ന ഉണ്ണാവും എന്ന് ഒളപ്പോരി എന്നും മനസ്സു് മനോഹരനും ബിഹരനും രമണീയമുള്ളതാണു് അവും രഖിക്കുന്ന അതു ഭഗവാങ്ക ലേക്ക് ഭാട്ടാം. ഇതുവരെയും ഞാൻ തിനുന്നേരം ശിഷ്യർ നാക്കായി അല്ലെന്നും പ്രതിപാദനം ചെയ്യുകാണ്ടി തന്ന. എന്നാൽ, അതാവാട്ടു, ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന വാമിജന്നർ സപ്രൃത്തിൽ ഭദ്രവുന്നണ്ട്, ക്ഷീംക്ഷവു കൂടിണ്ട്, എന്നും മറ്റും പറയുന്ന വാക്കുകൾക്കു തുല്യമാ കന്ന. അതു ഭവാന്നും സംഗ്രഹിച്ചും ഇല്ലോരി എന്നിക്കുവിബാൻം സംഗതി വന്ന. അതുകൊണ്ടു, തന്നും ഈ നി ശ്രീകൃഷ്ണാധിന്ദ്രനായിത്തുന്ന കാലം കഴിക്കുന്ന ഗണം. അതു ഉക്കുപരിായ തുല്യക്കിടക്കുന്നവക്കുടു റക്കം പരമാനന്ദസ്ഥാപ്ത പ്രകാരിക്കുന്നരു്?

കൂദ്ദം കെട്ടി: — അരിവിന്നയാജണകിൽ വജ. നമ്മുക്കു ശ്രീകൃഷ്ണവരിക്കു പോവുക. ഭഗവാനു സുവാഹയി ആ രാധികാരമാണു. (എന്ന പറഞ്ഞു റണ്ടാളം പോയി).

ആക്കാർ, ആ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, കൈമുത്തു സകല സകടങ്ങളെയും നില്പിക്കുകയും ആത്മന്ത്രിക്കുന്നുവെന്നതു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. അതു കൂപാനിയിങ്ങായ ഭഗവാന്നും സഹജമായ സ്ത്രാവമാക്കുംവന്നിരുന്നു് ആ ഭഗവാനുത്തരനും ഭജിക്കുവിൻ. ഇം ലോകത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭജനാ അവിസുവമായ രഖവസ്ഥാനാം. ധാരം, ദേഹം, മിത്തലാഡ മാരഞ്ഞു ക്കുമ്മങ്ങൾ എടുവും ദുരിപ്പല്ലുക്കുളാനാം. അരംാ് എത്തുപോണാലുണ്ടും, ചുട്ടപഴംതുകിടക്കുന്ന ഒരു മരഞ്ഞവിയിൽക്കൂടി പാദരക്കാരക്കിലുണ്ടാതെ ഒരുവൻ നടന്നപോകുന്നതും, വലിയ ഒരു ആനപ്പുറത്തു ചരതുചുമരം അളാൽ വീജിതനായിക്കാണ്ട് ഒരുവൻ പോകുന്നതും എ

ତ ପୁରୂପାସମ୍ଭବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କରତନିଙ୍ଗାଂ ମାରୁଛି ଏହି ଏହି
ମାଧ୍ୟମରେ କଥାଂ ଅତ୍ୟ ପୁରୂପାସମ୍ଭବେ । ଅତୁ କଥାଙ୍କେ, ଅତୁ
କଥିକୁ ବସାତତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପ୍ରାଚୀକରନରେ ଜୀବିତରେ
ଜୀବିତରେ ।

କଲ୍ପତେଵଯଦିଲାଙ୍ଗଂ

ଶ୍ରୀରାମେ ବଚ କେତରିତଃକାମାଙ୍ଗା ।

ଜନିରିବଦୁଃଖତିମଣୀଙ୍ଗା ।

ମରିକେତିରିଯଂ ସମ୍ମଲ୍ୟସତି ॥

ସମୀଳନ ।

